

VESELÝ VÝLET®

KRKONOŠE / 24

2005

Na Sněžce už není Česká bouda a vrcholová silueta se nezvykle změnila. Na jaře zmizí po přestěhování technologie do stanice lanovky i trafostanice. Vybouraný materiál snesl do údolí vrtulník a lanovka. Při rozebírání dřevěného domu jsme si vzpomněli na dřinu nosičů „Koppenträger“, kteří sem všechny trámy, latě, prkna, šindele na střechu, okna, dveře i ocelové díly velké nádrže pro vodu vynesli na zádech na dřevěných krosnách. Nosiči zaso- bovali vrcholové boudy až do roku 1949, šest dní v týdnu, po celé léto i část zimy. Známost partu z Velké Úpy zachytila osmdesát let stará fotografie. Protože nosiče fotografoval jejich soused Hans Bönsch, pózovali i se stokilovými náklady na zádech. Zle- va stál Stefan Mitlöchner, Johann Hofer junior, Emil Hofer, Robert Hofer a Johann Hofer senior. Jestli i mladý nosič vpravo patřil do rodiny Hoferů, nevíme. Všichni žili v chalupách okolo Portášek, které se ovšem tehdy jmenovaly, jak jinak, Hoferovy boudy.

Z Galerie, informační centrum
a pension Veselý výlet
D Pec pod Sněžkou
Konec České boudy
A Lyžařský areál SKI Pec
Mapa východních Krkonoš
R Špindlerův Mlýn
M Horní Maršov
A Janské Lázně
Krkonošský národní park
Doporučujeme osvědčené služby
Servis pro boudáře

str. 3 - 5
str. 6 - 13
str. 8 - 9, 27
str. 12 - 13
uprostřed
str. 16 - 17
str. 20 - 21
str. 22
str. 24 - 25
str. 10, 19, 23
str. 23, 26

*Obnovená Boží muka pátera Tyrnera
na hranici mezi Svobodou nad Úpou a Horním Maršovem*

*Poutníka z Chaloupek v Peci pod Sněžkou
vytvořil kovář Libor Hurda podle skutečného modelu*

*Restaurátorka Kateřina Krhánková ukazuje jednu ze šablon,
pomocí které s kolegy nanесли nástěnné malby
v obnovené pramenné kapli sv. Anny v Horním Vrchlabí*

*Obnovenou kapli sv. Michala na Konfiskátech nad Černým Dolem
zdobí freska Poslední soud.
Více než 200 figur a figurek rozehrává hru na Peklo a Ráj*

V roce 1994 zachytil fotograf Pavel Štecha kolegu Bohdana Holomíčka při fotografování přátel Veselého výletu u nového Červeného kříže. V roce 2004 už Pavel nemohl přijít, fotografování zastal Bohdan sám

U ČERVENÉHO KŘÍŽE PO DESETI LETECH

V poledne 22. října 1994 jsme s přáteli Veselého výletu vztyčili osm metrů vysoký Červený kříž na Dlouhém hřebenu s přáním, aby brzy zarostl do nového lesa (VV č. 6 / 1995). Starý porost byl kvůli imisím vykácen téměř na celém hřebeni. Naše přání se plní a z hustého mláží vyčnívá už jen polovina kříže. Proto jsme sem 23. září 2004 přišli s přáteli, abychom se po deseti letech opět vyfotografovali. Jestli se odtud chcete také rozhlédnout na jedno z nejhezčích panoramat v Krkonoších, musíte si pospišit, brzy tu bude vysoký les.

VYDEJ SE NA CESTU, POUTNÍKU!

Když jsme přemýšleli o první soše v údolí pod Sněžkou poté co tu máme svobodu, napadla nás postava poutníka (Krkonoš nám jistě odpustí). Po letech omezování může každý naplnit své touhy a vypravit se, kam ho chuť a pevná vůle donesou. Jistě, důležité je vydat se vůbec na cestu. Opustit domácí pohodlí, oželet milé programy, přerušit práci, sbalit vše potřebné, stát se poutníkem. Vedle starosti o nocleh, jídlo, teplo, někdy i bezpečí jsou na cestách poutníkovou odměnou silné zážitky, poznání a přátelství. A je úplně jedno, jestli putuje kousek za humna nebo do dalekých krajin. Přes dva metry vysoký poutník se opřel o opravenou sloupovou kapličku v Peci pod Sněžkou. Pro potěšení kolemjdoucích i jako výzva k cestování tu na vás bude každý den čekat, narozdíl od svého autora kováře Libora Hurdy. Když si mistr přijel do Krkonoš pro inspiraci, provedli jsme ho po horách a cestou potkali Šedého Vlka, malého mužika v zeleném sáčku, s ruksakem přes jedno rameno, bílým vousem i vlasy vylézajícími zpod nezbytného klobouku (VV č. 8 / 1996). Jistě jste ho někdy potkali i vy. Vždyť byl stále na cestě po rajónu východních Krkonoš. Kovář hned poznal vhodný model. Je jen škoda, že se o vzniku sochy Šedý Vlk nikdy nedozvěděl. Kdyby nezemřel, jak jinak než „On the Road“, tedy na cestě, měl by určitě velkou radost.

BOŽÍ MUKA PÁTERA TYRNERA

Na hranici mezi obcí Horní Maršov a městem Svoboda nad Úpou už zase stojí vysoká kamenná Boží muka. Téměř na stejném místě

připomínala dlouhých 173 let od roku 1807 věřícím utrpení Spasitele. Až v létě 1980 je mocipáni při stavbě nové silnice poručili zničit (VV č. 7 / 1995). Statečný a dříve vězněný páter Jaroslav Tyrner je chtěl zachránit, ale pod výhrůzkami to nesměl udělat. Po více než dvaceti letech nám řekl, kde jsou zbytky kamenné památky zahrabané a i proto je dnes vytesáno na zadní straně jeho jméno. Devět let po páterově smrti provedl kamenický mistr Petr Beneš s přáteli všechny práce. Je symbolické, že na obnovu Božích muk, hlavně na vytvoření ztraceného kříže s Kristem, vedle jiných dárců přispěly rovným dílem sousedící obce a také Nadace Občanského fóra. Připomeňme si, že živelně vzniklé Občanské fórum v listopadu 1989 přispělo k naší svobodě a obnově občanské společnosti. Jedním zrnkem v klase je sdružení Hradní společnost Aichelburg, které zorganizovalo také obnovu Božích muk, sloupové kapličky a pořízení sochy Poutníka.

KAPLIČKY Z RUIN POVSTALÉ

Kolik jich má podobný osud. Po letech nezájmu z nich zbyla jen kupa kamení. Ovšem pramennou kapli sv. Anny na břehu Labe ve Vrchlabí a kapličku sv. Michala nad lomy v Černém Dole se podařilo přátelům Veselého výletu Jiřímu Daňkovi a Otovi Klugovi se spolupracovníky vrátit do života. A nejen to, udělali z nich místa, která při návštěvě berou dech, která neminete bez zastavení. Výzdobu obou kapliček navrhla a s restaurátory provedla výtvarnice a spoluautorka Veselého výletu Květa Krhánková. Obnova těchto čtyř vybraných památek by nebyla možná bez zápalu tvůrců a finanční podpory mnoha dárců. Všem patří vřelý dík.

Informační centrum Pobyt i krátkou návštěvu východních Krkonoš můžete zahájit v informačních centrech Veselého výletu. Jedno je v Temném Dole při hlavní silnici z Horního Maršova do Pece a Malé Úpy, druhé uprostřed Pece pod Sněžkou v moderním dřevěném domě. Najdete tu všechny novinky z regionu, mapy, průvodce, pohlednice se známkami, videokazety s různými pořady o Krkonoších ve čtyřech jazycích, české a německé knihy včetně dětských. Pro sběratele máme turistické známky, odznaky, nálepky a jiné drobnosti. Před cestou domů tu koupíte dárky a suvenýry, malé obrázky, fotografie a oblíbené figurky a loutky Krakonoše, sbírkové kameny, přívěsky, vandrovnícké hole a štítky, trička připomínající návštěvu Krkonoš. Prodáváme i fotografické materiály, především filmy různých značek a světelnosti. Vedle běžných informací vám pomůžeme s přípravou programu či výběrem ubytování v údolí pod Sněžkou. V Peči i v Temném Dole si můžete také vypůjčit klíče od lesního hrádku Aichelburg.

Směnárna je součástí obou provozoven. Valuty vám vyměníme za dobrých podmínek. Nefixujeme falešnou nabídkou „vysokých kurzů a nulových poplatků“.

Obchod s dárky a autorskou módou je samostatnou částí Veselého výletu v Peči. Nabídku tvoří autorská móda z dílny Hany Tomáškové - ručně malované dámské svetry, u mladých jsou oblíbené práce Zuzany Havlové - malovaná trička, haleny, šaty a šátky a Zuzany Krajčovičové - veselé tašky, batohy, čepice, fezy, barety a kšilty. Marie Přibilová plete svetry se zdobnou krajkou a háčkuje moderní čepičky. Pro zahřátí jsou pletené roláky, vyšívání propínací svetry, čepice, rukavice od Zuzany Tomkové. Nabídku doplňují kvalitní dárky z keramiky a kameniny od mnoha autorů v široké škále technik a předmětů, zajímavé dřevěné, smaltové, stříbrné a keramické šperky a veliký výběr oblíbených dřevěných hraček. Vybíráme pro vás zboží, které najdete v Krkonoších většinou jen ve Veselém výletu.

Informační centra doplňují **galerie**. Menší v Temném Dole vystavuje a prodává práce stálých partnerů a přátel Veselého výletu, hlavní v Peči pod Sněžkou představí během roku tři autorské výstavy.

Pension Veselý výlet v Temném Dole je ideálním místem pro poznávání východních Krkonoš, blízkého Podkrkonoší a Adršpašsko-teplických skal. Za pensionem začíná Krkonošský národní park s širokou možností zimních a letních aktivit. Pension je u vycházkové trasy Aichelburg, odtud vede Křížová cesta na Starou Horu. Přímou

u domu je zastávka skibusu, kterým se zadarmo dostanete k vlečkům v Peči a zpět. Stejně daleko jezdí skibus ke sjezdovkám na Černé hoře v Janských Lázních, kde je i bezplatné parkování. Ubytováním hostům celoročně umožníme zdarma parkovat v centru Pece na vlastním parkovišti. Kilometr od pensionu vede na Světlou horu vždy upravená běžecká Krkonošská lyžařská cesta. Po túře i lyžování přijde vhod roztopená sauna. Hlavní nabídkou historického domu je klid, hezké okolí a pěkné prostředí. Přístavba s potkávací halou slouží především ubytovaným hostům a setkávání přátel Veselého výletu. Z praktických informací zbývá dodat, že pokoje jsou vybaveny sprchou a toaletou, radiem, v apartmá je navíc malý kuchyňský kout. Větší, dobře vybavená kuchyňka je v hale k dispozici všem hostům. Podáváme bohatou snídani, poradíme vám, kde v okolí dostanete dobrou večeři. Auta parkují přímo před domem a střeží je kamerový systém.

Informační centrum, galerie, směnárna a obchod Veselý výlet v Peči pod Sněžkou čp. 196, PSČ 542 21, tel. 499 736 130, fax 499 736 131.

Informační centrum, galerie, směnárna a pension Veselý výlet v Temném Dole čp. 46, Horní Maršov, PSČ 542 26, tel., fax 499 874 298, fax 499 874 221. Půjčování klíčů od hrádku Aichelburg. Jsou otevřena denně od 8.30 do 18 hodin. Domluvíte se i německy a anglicky.

Pension Veselý výlet v Temném Dole nabízí ubytování se snídaní ve dvou a třílůžkových pokojích a apartmá, telefonická rezervace v infocentru, podrobnosti o ubytování v pensionu vám pošleme na požádání poštou nebo elektronickou cestou.

E-mail: veselyvylet@mbox.vol.cz, www.veselyvylet.cz

JOSEF RAKONCAJ - POHLED Z VRCHOLU

Jen čtrnáct hor světa je vyšších než osm tisíc metrů nad mořem. Jsou magnetem pro horolezce, ale stanout na jejich vrcholu vyžaduje velké úsilí. Josef Rakoncaj vystoupil na osm z nich, jmenovitě na K2, Lhotse Shar, Broad Peak, Annapurnu, Manaslu, Cho Oyu, Shishu Pangmu a Nangá Parbat. V těchto výškách je tak řídký vzduch, že voda vře při šedesáti stupních, kyslíku není ani polovina co v Krkonoších a stometrová vzdálenost může být delší než zimní přechod z Pece do Harrachova. Z praktického hlediska je fotografování tam nahoře nejméně důležitou činností, snad kromě vrcholového snímku. Josef Rakoncaj našel mnohokrát vůli vybalit fotoaparát a v osmikilometrové výšce zachytit spatřenou ledovou krásu a hlavně prožitek spolupolezců i ten svůj. Jistě znáte záběry hor mnoha autorů, kteří pořídili ze stativu hluboko v údolí technicky dokonalé a kompozičně vyvážené snímky. Na výstavě vytvořené pouze pro galerii Veselý výlet, uvidíte jiné barevné fotografie. Jsou přímo ze stěn, žlabů, hřebení a vrcholů, často foceně směrem dolů na kopce a ledovce hluboko pod horolezcem. Joska je vytvořil během dvaceti expedic do Karakoramů a Himalájí. Jsou tu i záběry z pokusů vylézt na vrchol Mount Everestu. Tam vede několik cest, přes Jižní a Severní sedlo nahoru vystoupili stovky lidí, téměř všichni s kyslíkovou maskou. Šerpové tudy na vrchol vybíhli i za jediný den, někteří během mnoha expedic více než desetkrát, jeden v patnácti letech. Josef odmítl snadný úspěch na „normálce“, nikdy nepoužil umělý kyslík a na Everest třikrát vystupoval těmi nejtěžšími cestami v severní a jižní stěně. Aby přežil, musel se vrátit z lákavé výšky 8600 metrů. Ovšem mezi nejslavnější horolezce světa se zapsal jiným výkonem. Jako dosud jediný člověk vystoupil dvakrát

na vrchol Chogori, zvané K2. Je druhou nejvyšší, ale pro alpinisty nejobtížnější z osmitisícovek a nejspíš ze všech hor světa.

Prodejní výstavu fotografií Josefa Rakoncaje najdete v galerii Veselý výlet od 24. ledna do 3. června 2005 s krátkou přestávkou v dubnu.

CESTA KE KLIDU

Výtvarník Miroslav Pošvic pochází ze Špindlerova Mlýna. Přestože řadu let žije střídavě v Praze a v Českém ráji, vnímá krkonošskou přírodou a zážitky z hor jako důležitou inspiraci. Proto se vrací domů do Krkonoš, proto vyráží na cesty třeba do Himalájí. Tvoří hlavně grafiku, přesněji litografie tištěné často na barevné papíry. Často zpracovává jeden motiv v logické linii tří technik, kresba - grafika - malba, a potom si vychutnává rozdílné působení na diváka. Pro výstavu v galerii Veselý výlet vybral několik dvojic grafika - malba, prvotní kresbu tentokrát nechává doma. Možná uvidíme další Mirkovu radost, plastiky z pískovce. Sochání do pocitově teplého jemnozrného materiálu má rád. Připomíná mu práci se salenhofenským vápencem, na jehož vyhlazených plochách vytváří matrice pro litografické tisky. Z vystavených prací upozorňujeme třeba na triptych Deo gratias, vytvořený při nedokončeném projektu za účasti řady předních českých výtvarníků ke stému výročí úmrtí hudebního skladatele Antonína Dvořáka. Malé série, třeba jen dvacetí tisků, přibližují jeho grafiku co nejbližší k originalitě malby. Na nás Mirkova tvorba působí velmi uklidňujícím dojmem, proto jsme se zeptali autora jak to cítí: „Nepotřebuji k práci, k chuti tvořit, k nastartování žádný konflikt. Dramatické a těžké chvíle nevyhledávám, stejně přijdou sami. Proto si libuji v klidných motivech. To je má cesta k nalezení vnitřního klidu.“

Prodejní výstavu grafik a obrazů Miroslava Pošvice uvidíte v galerii Veselý výlet v Peci pod Sněžkou od 5. června do 28. července 2005.

OČI PŘÁTEL A OČI LIDÍ, KTERÝCH SI VÁŽÍM

Výstava fotografií Pavla Štechy

Máme tu čest uvést poslední autorskou výstavu váženého přítele Veselého výletu fotografa a vysokoškolského profesora Pavla Štechy, kterou vymyslel, vyfotil, ale již nestihl vystavit. Čtyři roky žil s vážnou nemocí krve a přes těžké stavy stihl vydat knihy, zúčastnit se výstav, nasnímat nové fotografie, postavit zajímavý dům, mnohokrát vyjet s přáteli na kolo i běžky a ještě se s nimi po svém rozloučit. Osm měsíců před smrtí je dopisem pozval k účasti na projektu „Oči přátel a oči lidí, kterých si vážím“. Cílem bylo klidné setkání spojené s fotografováním. Od listopadu 2003 do května 2004 ke Štechům postupně přicházeli na návštěvu blízcí i vážení lidé a kromě povídání jim Pavel v ateliéru vyfotografoval detail pravého oka. Pro mnohé to bylo setkání s Pavlem poslední, ale fotografování přispělo ke krásné atmosféře. Jako vždy vyfotil oči technicky dokonale a ještě do snímků dostal gesto či výraz zachycené osobnosti. To můžete posoudit na fotografiích známých lidí, třeba Václava Havla, Ivana Medka, Karla Hvizďaly, Jiřího Suchého i dalších. Vznikl zvláštní soubor fotografií, který měl mít ještě druhou část, k očím přidat portréty přátel v jejich vlastním prostředí. Pro jeho částečné naplnění jsme museli s Pavlovou manželkou Alicí vybrat i starší fotografie z archivu. Pozorný čtenář Veselého výletu během let možná podle uveřejněných fotografií postřehl, jak nám byl kamarád Pavel Štecha blízko. Výstava zahájena rok po jeho odchodu pro nás bude milou i bolestnou událostí zároveň. Proto není výstavou prodejní. Proběhne v galerii Veselý výlet v Peci pod Sněžkou v době od 30. července 2005 do 15. ledna 2006.

VILA EDEN

Přestože stojí na výhodném místě jen pár kroků od středu horského města Pec pod Sněžkou a zároveň na okraji lesa, neměla Vila Eden příležitost vstoupit do širšího povědomí stálých hostů. Když architektonicky i řemeslně zdařilý tradiční horský dům rodina Dixů v roce 1932 dokončila, přestali v důsledku světové krize do Pece jezdit hosté. Po válce v dlouhém období odborářské rekreace vila sloužila jen jako ubytovna a nakonec úplně zpuskla. Při pozorném pohledu v sobě stále měla někdejší noblesu, jen čekala na znovuzrození. Do díla se před dvěma lety pustila rodina Hanzalova a rekreační dům nejen zachránila, ale vrátila mezi zdejší klasiku. Služby Vily Eden jsou novinkou letošní sezóny a vy máte možnost stát se pravidelnými hosty v centru Pece pod Sněžkou i v atraktivních prázdninových termínech.

Ve Vile Eden si můžete pronajmout dobře zařízený apartmán. Jsou různě velké, mají jednu, dvě nebo tři místnosti, koupelnu, satelitní TV a kuchyňský kout s vařičem, varnou konvicí, nádobím a ledničkou. Kdo si nechce vařit, využije dohodnuté stravování v nedaleké restauraci. Apartmány jsou pro dvě, tři, čtyři, pět a šest osob, celkem Vile Eden využije najednou 26 hostů. Ručníky, utěrky a povlečení jsou součástí vybavení. Lyže a kola si zamknete do lyžárny hned v přízemí. V létě auta parkují u domu, v zimě většinou na vlastním nebo na veřejném parkovišti U kapličky. I ty mají parkování v ceně ubytování. Pod domem je zastávka skibusu, zpět z lyžařského areálu se vrátíte na lyžích. Přimo od Edenu stoupá nejkratší, zeleně značená cesta na Sněžku. Vrchol je odtud vzdálený šest kilometrů. V létě využijete venkovní posezení se zahradním grilem. K jinému oblíbenému místu, sportcentru hotelu Horizont, dojdete zkratkou za deset minut.

Vila Eden, Pec pod Sněžkou, PSČ 542 21, majitelka Jana Hanzalová, tel. 602 167 447, tel., fax: 381 521 041, e-mail: vilaeden@seznam.cz, www.vilaeden.cz, poskytuje ubytování v apartmánech se 2 až 5 lůžky. Domluvíte se i anglicky, písemně německy.

ZVONĚNÍ V KAPLIČCE PANNY MARIE

„Zřízeno dobrodinci Léta Páně 1888“, upozorňuje již sotva čitelný nápis na kamenném ostění kapličky Panny Marie uprostřed největšího parkoviště v Peci pod Sněžkou. Při cestě k tehdy právě uzavřeným dolům v Obřím dole a turisty objevené Sněžce ji postavil Albert Buchberger s pomocí Johanna Godera a Wenzela Rennera. Stavbu podporovali penězi i práci téměř všichni obyvatelé tehdy chudé horské obce. Vysvětlil ji velkoupský páter Vinzenz Kröhn a své ovečky nabádal, aby upravily domy pro letní pobyty hostů z města a tím si vylepšili životy. Možná i jeho přičiněním kaplička vznikla mezi dvěma historickými etapami – starší byla plná horníků, dřevařů, uhlířů a pašeráků, nová pak hlavně spokojených hostů a provozovatelů služeb. Jako první v Peci Johann Buchberger přestavěl v roce 1897 horskou chalupu s chlévem na pension jen několik kroků odtud. Brzy jej následovali hlavně v Bukovém údolí další sousedé. Po sto letech do Pece pod Sněžkou jezdí sportovat, bavit se, odpočívat i poznávat hory tisíce lidí. Kaplička v době vzniku stála schovaná za arzenikovou hutí nehezky, ale pravdivě zvanou Jedová chyše. Po zboření hutě zůstala sama na okraji úzké cesty. Dnes ji obklopuje velké parkoviště až s tisícovkou automobilů. Hlavně v létě kolem denně projdou ke Sněžce stovky lidí a řada z nich si povšimne pěkně udržované památky.

Ve věži kapličky visel malinký zvoneček se šňůrou na zvonění. Jistě nebyl původní a při bohoslužbě jen slabě cinkal. V roce 1993 si provozovatelka zdejších trafik a poštovny na Sněžce Jaroslava Skrbková předsevzala, že zpustí svatostánek zvelebi. S pomocí sousedů i přespolních má kaplička Panny Marie novou střechu, doplněný inventář a hlavně slouží svému poslání.

Před rokem tu byla po mnoha letech i vánoční půlnoční mše. V létě jsou denně otevřené dveře, aby se hosté mohli podívat dovnitř, v zimě musí stačit jen malý průzor. Při opravě střechy našel kominík Tomáš Porubský na půdě kapličky schovanou krabici s obrazy křížové cesty. Všechna čtrnáct malovaných zastavení se vrátila na své místo uvnitř kapličky. Ovšem hlavním přáním paní Skrbkové bylo pravidelné zvonění vždy v celou hodinu od osmi ráno do osmi večer. Ke koupi stroje, zavedení elektřiny a spuštění mechanismu pomohly nejen adresné dary, ale i peníze vhozené do kapličky mnoha bezejmennými turisty. Trochu chraplavý hlas na faře nalezeného zvonu připomíná těžkou dobu jeho vzniku v roce 1918. Tehdy zvonovinu zabavovali pro potřeby války a tak byl zvonek odlit z obyčejné oceli. Můžeme prozradit, že už se šetří na pořádný zvon, který Bukové údolí naplní libozvučným zvoněním. Ještě před tím restaurátorka Jana Benešová obnoví původní nápis nade dveřmi, aby se vědělo, že dobrodinci tu byli a pořád ještě jsou.

V LÉTĚ OPĚT DO DOLU KOVÁRNA

Loňský zkušební provoz zpřístupněného historického důlního díla Kovárna v Obřím dole se vydařil. Během léta se do podzemí pod Sněžkou podívala řada návštěvníků hor, k propagaci přispěla i bezprostřední slova uznání prezidenta Václava Klause po jeho srpnové návštěvě. Velké prostory horníci vykutali při těžbě železa, arzenu a mědi v dlouhém období od pozdního středověku až po průzkum strategických surovin ukončený v roce 1959. Jeskyňáři z České speleologické společnosti – skupina Alberice po několikaletých pracích důl Kovárna v I. zóně národního parku zpřístupnili, vyčistili a zabezpečili pro prohlídky omezené počtem i dobou. Nejvíce hosty zaujala praktická zkouška dobývání rudy replikami středověkého hornického náčiní, tedy železkem a mlátkem. Do důlního díla vstoupíte s průvodcem dědičnou štolou Barbora u bývalé boudy Kovárna, dvacet minut za kapličkou v Obřím dole. Před tím dostanete přilbu se světlem a ochranný plášť. Na sestup do podzemí si vezměte teplejší oblečení, i v létě je tu teplota okolo 5 - 7°C a 100% vlhkost. Podmínkou je pevná obuv a věk účastníků nad 12 let. Po dohodě se Správou KRNP bude v létě 2005 počet návštěvních dní rozšířen o jeden den. Doly můžete navštívit od 1. července nejméně do konce srpna vždy ve čtvrtek, v pátek, v sobotu a v neděli po předchozím zakoupení lístků v informačním centru Veselý výlet v Peci pod Sněžkou. Vstup do podzemí je pro maximálně deset účastníků v 10.00, 11.30, 13.00, 14.30 a v 16.00 hodin. Doporučujeme koupit si lístky, které nově obsahují plánek přístupu k dolům a hlavní zásady bezpečné návštěvy předem nebo je alespoň v informačním centru včas rezervovat. Po dohodě můžete mít za stejnou cenu výklad i v německém jazyce. Z centra Pece pod Sněžkou ke Kovárně trvá cesta více než hodinu a půl, proto vyjděte včas. Prohlídky začínají kvůli dalším účastníkům přesně ve stanovenou dobu a přesunutí do další skupiny není možné.

www.pecpodsněžkou.cz

Kaplička v Bukovém údolí, 1925

VYCHÁZKOVÁ TRASA OKOLO PECE

Když ještě lidé chodili po horách jenom pěšky, sloužili jim vedle hlavních tras i úzké chodníčky propojující jednotlivá místa co nejkratším směrem. Řada takových „nábližek“, tedy chodníků a pěšinek, se zachovala i v těsném okolí centra Pece pod Sněžkou. Nápad využít je pro vycházkový okruh dostalo několik lidí později spojených do občanského sdružení Hradní společnost Aichelburg už před dvanácti lety, ale podporu projekt dostal až nyní. Většina cest a pěšin potřebovala vyčistit a některé úseky i opravit. Kvůli vzhledu krajiny i výhledům se podél trasy vyřezalo zplaněné křoví i stromy, na klidných místech stojí lavičky. Průchodná je trasa Okolo Pece už od podzimu, před letní sezónou přibudou rozcestníky a informační panely se čtyřjazyčným textem. Hlavní směr ukážou směrovky v podobě lidské ruky. Okruh vybízí ke zdravotním i odpočinkovým vycházkám v hezkém prostředí. Můžete využít i kratší úseky, při poznávání celé trasy začněte na náměstí u Hospody Na Peci. Projdete kolem pošty a za galerii Veselý výlet vystoupáte kolem školy k nepřehlédnutelnému hotelu Horizont. Parkoviště od sebe odděluje největší hotel v údolí a tradiční krkonošskou roubenku se sídlem lesní správy. Odtud lesníci obhospodařují porosty mezi Liščí horou na západě a Lysečinskou horou na východě se Sněžkou uprostřed. Lesovnu postavila v letech 1821 až 1824 majitelka panství hraběnka Amalie Schaffgotschová. Tehdy v místě lesovny i hotelu rostl starý prales s mohutnými buky, jedlemi a smrky. Při jeho vykloučení a přeměně na louku museli v rámci roboty pomáhat všichni okolní chalupníci. První přestavba chalupy okolo roku 1910 vyměnila valbovou střechu typickou pro úřední budovy za dnešní sedlovou. Tesaři přitom našli trám s letopočtem vzniku a iniciálami A.S. připomínajícími paní hraběnku. Je zajímavé, že prvním fořtem byl jmenován nějaký Czepelka. Až projdete kousek výš na okraj Velké Pláně s výhledem na Bukové údolí s přehradou a kapličkou, minete vpravo nedávno dokončený rodinný pension Čepelka. Prý s oním lesníkem nemají nic společného, ale kdo ví.

V horním rohu Velké Pláně odbočuje pěšina do Modrého dolu, říká se jí Pašerácká. Ještě před devadesáti lety pašovali zboží ze Slezska horalé skoro z každé zdejší chalupy. Jistě i tudy s krosnami naloženými cukrem, tabákem, kořalkou či petrolejem procházeli, aby se vyhnuli finanční stráží. V turistické mapě nevyznačená cestička protíná prudký svah širokého hřebtu, z několika míst je pěkný výhled do Růžového dolu a na Studniční horu. Vydáte-li se tudy, projdete kolem boudy Milíře až do osady Modrý Důl. Zdejší soubor horské architektury byl 1. července loňského roku vyhlášen památkovou zónou. Pokračovat můžete po žlutě značeném chodníku do Obřího dolu a zpět do Pece. Ovšem naše dnešní trasa Okolo Pece vede z Velké Pláně do jiných, stejně hezkých míst. Projdete po pěkném rovném chodníku s širokým výhledem na Pec zachyceném na této stránce výtvarníkem Zdeňkem Petiřou. Od hotelu Děvín náš okruh stoupá okolo letního informačního srubu Správy KRNP po silničky k Richterovým boudám, po 200 metrech uhne doleva

na lesní pěšinu k luční enklávě Chaloupky. Na zastrčeném místě v horním rohu je lavička s výhledem na Zelený důl, kam brzy sestoupíte. U opravené Abrahámovy sloupové kapličky s poutníkem se můžete rozhodnout pro přímý sestup okolo pensionu Amor s letní terasou nebo pro delší a pohodlnější historickou cestu mezi Malou Plání a Zeleným dolem. V tomto úseku prochází hlubokým úvozem, do kterého se mnoho let při průtržích mračen stahovala voda a způsobovala další erozi. Proto je chodník v délce šest set metrů opravený náročnou metodou štětování, tisíce kamenů jsou vyklínovány do pevné klenby. Kamenné dílo má hezkou strukturu, ale kvůli pohodlné chůzi je zakryté zeminou. Pro poučení a snad i hezký pohled nechali stavitelé deset metrů štětované cesty bez pokryvu. Takto provedenou cestu nesplaví ani silný déšť a navíc voda snadno mezi kameny prosakuje a zemitý povrch je brzy suchý. Na Malé Pláni chodník pokračuje kolem hotelu Nebozízek přímo do Pece, ale vy uhnete doprava a po překročení hřebenu sejdete po úzké pěšině k Zelenému potoku. Tady okruh křížuje vycházková trasa Zeleným dolem, kterou doporučujeme zvlášť v horkém létě. Kolem kaskád neregulovaného Zeleného potoka je vždy příjemný chládek a cesta končí u známého horského hostince Jelení louky. Okruh Okolo Pece vede přes novou lávku na druhou stranu potoka a hned stoupá k luční enklávě Kamor. Odtud je hezký výhled na sjezdovky Javoru a trasa se stáčí do osady Hnědý Vrch. U zdejší kapličky, jen kousek nad hájovnou, se napojuje na již osvědčenou vycházkovou trasu Vlčí jáma, kterou můžete projít příště. Projekt trasy vypracovala Hradní společnost Aichelburg, prostředky poskytlo město Pec pod Sněžkou a Správa KRNP, realizaci provedl tým Veselého výletu

Velká Pláň v roce 1908, jen úřední budovy škola a lesní správa měly valbovou střechou

Dostali jsme úkol zbořit Českou boudu. Dřevěný dům byl ještě v horším stavu, než průzkum napovídal, přesto jsme cítili při odstranění každé vrstvy smutek a lítost z konce jedné kapitoly historie vrcholu Sněžky. Kromě vývoje stavby jsme dokumentovali i nalezené předměty. Během pěti týdnů bourání České boudy se přišlo podívat hodně lidí a často se ptali: „Našli jste nějaký poklad?“ Asi nemysleli zlato, stříbro a drahé kameny, ale věci připomínající historii domu a Krkonoš. Výčet objevů v dřívě „vyčištěné“ stavbě zvědavce zklame, ovšem pro milovníky tohoto místa několik zajímavostí zbylo.

Do dvojitého stropu na půdě a dutých obvodových stěn se vešla třeba kurzovní tabule zdejší směnárny s převodem říšských marek na koruny, zbytky nočníků, které pro pohodlí hostů stávaly pod každou postelí, krabice s adresou Otto Goldbach, šéfkuchař ze Sněžky. Hned vedle jídelního, vinného a likérového lístku Heinricha Pohla ze 30. let ležela pozvánka na ples komunistů ve Velké Úpě o třicet let později. Jinou dobu připomněl obal od vanilkové čokolády s obrázkem Sněžky před rokem 1899 a pozdravem Emila Pohla. Nejvíce se spolupracovníci bavili nad stovkami účtenek starých asi třicet let. Polévka za dvě deset, pět čajů za osm, rum stál i s vrcholovou přírážkou pět korun. Stejně legrační ceny zachytila inventura 65 různých suvenýrů z 30. 12. 1951 plná zasněžených rozcestníků, přívěsků, ullrů, zrcátek, stojánků či holí. Všeobecný respekt vzbudil dodací list Roberta Hofera, který půl roku před spuštěním lanovky odevzdal 21. července 1949 dvě stě padesát litrů vyneseného piva z pivovaru v Heřmanových Sejfech v hodnotě 1400 Kčs. Spolu s dubovými sudy to znamenalo pět stokilových vynášek. Lahve, slaměné obaly i odpadlé viněty připomínaly rakouská a maďarská vína nejčastěji z velkoobchodu Emanuela Goldmana z Nufsdorfu u Vídně. Ve sklepě pod verandou se za regály na zaprášených zdech zachovaly stovky pravidelných bílých obrysů, dokládajících množství kdysi uskladněných lahví vína. Nosiči sem vynášeli i těžké skleněné lahve s vodou, nejčastěji minerálkou z Weberova pramene u Jelení Hory. Ve stropě nad kuchyní byly v protilehlých rozích ukryté dvě do sebe zapadající půlky talířku s obrázkem Sněžky asi z roku 1888 a jménem Emil Pohl. V krovu byly zastrčené dvě československé státní vlajky. Z jedné zbyl jen modrý klín, druhá trochu potřhaná pak vlála nad stavenišťem i ve větru silném přes 120 km za hodinu až do konce prací. Snad se jednou vrátí na stožár u nové poštovny.

Zvláštní podívanou nabídlý odkryté stěny výčepu, vylepené před tapetováním různými novinami hlavně z roku 1887. Dřevomorkou prorostlé vrstvy pytlaviny, novin a tapet se po obnažení postupně vysoušely, v průvanu odtrhávaly a odlétaly z boudy ven. Tak na vrcholu Sněžky kroužily útržky Berliner Blatt s politickými sloupky, Dresdener Tageblatt se zprávami z burzy, Schlesische Presse plně inzerce z Vratislavi, či jelenohorské Der Note aus dem Riesen-Gebirge se zprávami z regionu. V mladších vrstvách stavby ohlašovalo Rudé právo závěry komunistických sjezdů a budovatelské úspěchy. Podle zmuchlané Pochodně v komině z 29. prosince 1963 jsme poznali, kdy tu vyhasl poslední oheň. Zajímavý byl nalepený plakát s nabídkou knihy krkonošských pohádek a legend odeslaný 27. 6. 1887 na adresu Restaurater Blaschke auf Schneekoppe. Stavitel České boudy totiž v tu dobu na Sněžce už nejméně 17 let nebyl. Časté kousky prkének či trámů připomí-

naly „jména hloupých na všech sloupích“. Turisté se podepisovali v sále, v pokojích a tak například víme, že nadstrážmistr německé státní policie P. Kopke ze Schweidnitz byl 15. srpna 1925 v České boudě na záchodě. Více jsme čekali na zprávy tesařů, ale ty buď zničily dřevokazné houby nebo nám tvůrci nic nevzkázali.

Nejsledovanějšími nálezy byly kovové peníze. Po roce 1953 zapadaly mezi podlahová prkna stovky mincí. V hlubších vrstvách přibýly prvorepublikové koruny i starší německé feniky. Drobné nouzové mince Werth-Marka s ražbou POHL, platné v době inflace po I. světové válce pouze na Sněžce, jsme očekávali. Trochu nás zklamal pouze jediný nález v hodnotě 30 feniků. Pod poslední vrstvou prken na původním terénu ležel rakouský krejcar vyražený v roce 1851. Nálezce ho vyměnil s cestářem Havranem, který diskutoval o ceně mince. Dozvěděl se, že na numismatické burze by za něj dostal deset, možná patnáct korun. Ovšem, jakou má cenu, když ležel 136 let pod podlahou hlavního sálu na Sněžce? „Pro mě velkou!“: řekl cestář a zastrčil měďák hluboko do kapsy. V nejnižším místě celé stavby na dně vyschlé žumpy ležel překvapivě zachovalý jeden halír československý z roku 1953. Pro někoho poklad, pro jiného nález za všechny prachy.

Nakonec byly nejzajímavější stavební poznatky. Mezery mezi trámy v roubeném rohu někdejšího výčepu tesaři vyplnili vycpávkou z lišejníků natrhaných na vrcholu hory. Z jiných míst známe použití vřesu, ale izolace domu z drobných lišejníků rodu dutohlávka je v Krkonoších zcela ojedinělá. Podle zápisu truhlářů na prkně, dostalo devět hostinských pokojů v roce 1891 nový obklad z velmi kvalitních širokých prken bez suků. Druhou nátěrovou vrstvou na nich tvořily malby plné hořců, prvosenek a někde i zpívajících ptáčků. Jiné překvapení nabídla nosná konstrukce. Hospodskému Blaschkemu v roce 1860 vyhořela Pomezní bouda a než ji jeho syn obnovil, postavil dům na Sněžce. Podle starších již použitých trámů s řadou „hluchých“ dlabů a čepů si myslíme, že na Českou boudu vynesl i zachráněné suché a tím lehké dřevo ze staré Pomezní boudy. Spolu s radnicí v Peci pod Sněžkou jsme si předsevzali, že pozůstatky České boudy nezmizí úplně. Zachová- lé dřevo tesaři použijí při obnově zvonice u kapličky na sjezdovce Bramberk - Hnědý Vrch. Když se podaří obstarat peníze, mohly by se ručně tesané trámy a latě objevit v nové konstrukci už letos.

JEDENÁCT KOLÍKŮ

Otevřený dopis adresovaný: Libor Ambrozek - ministr životního prostředí - Praha, Helmut Hofer - nosič a syn posledního nosiče na Sněžku - Velká Úpa, Krista Klaimer - dcera posledního privátního majitele České boudy - Hürth, Lubomír Mocl - starosta Malé Úpy, Jiří Novák - ředitel Krkonošského národního parku - Vrchlabí, Hans Pohl - syn posledního privátního majitele České boudy - Erfurt, Jaroslava Skrbková - majitelka České poštovny na Sněžce - Pec pod Sněžkou, Alan Tomášek - starosta Pece pod Sněžkou, Petr Kubík - turista - Trutnov

Vážené dámy, vážení pánové,
se spolupracovníky jsme dokončili demolici České boudy. Krov hlavní střechy tvořilo jedenáct párů ručně tesařských krokvi. Tesaři je v roce 1868 spasovali a protloukli dřevěnými hřeby. Obvyčejné smrkové kolíky zajišťovaly konstrukci 136 let. Při bourání jsme z jedenácti párů krokvi vytloukli jedenáct unavených, ale funkčních kolíků. Dovolujeme si každému z vás jeden předat nebo poslat. Jsou památkou na Českou boudu na Sněžce, připomínkou její zajímavé historie a podle nás i výzvou pro budoucnost.

1. kolík: Pane starosto Lubomíre Mocle z Malé Úpy, Vám dřevěný kolík připomíná, že Česká bouda stála po většinu existence v katastru Vaší obce a že odvahu postavit dům na nejvčetnějším místě Krkonoš měl Hermann Blaschke, hospodský z Pomeznic Bud. Je i připomínkou na nezáměr lidí o věci veřejné, když v komunistickém režimu bez povšimnutí připustili převedení pozemku s boudou do sousední obce.

2. a 3. kolík: Paní Kristo Klaimerová a pane Horste Pohle, naši dědové a babičky se v roce 1945 dávali na zábor vašeho rodinného majetku na vrcholu Sněžky. Netušili, že mlčením přispějí k likvidaci svých živností o tři roky později. Budiž jim omluvou hrozná zkušenost s nacismem, který kromě ponižení všech přivedl i naše nejbližší na popraviště. Kousek dřívka je jedinou fyzickou věcí, kterou Vám můžeme z České boudy vrátit. Ovšem nejenom tesařský hřeb připomíná dobré služby Vašeho pradědy Friedricha, dědy Emila a otce Heinricha na vrcholu Sněžky.

4. kolík: Pane Helmutě Hofere, několik generací mužů z Vaší rodiny bylo živobytím i citově spojeno s Českou boudou na Sněžce. Váš praděda Ignaz Hofer nosil dřevo už na stavbu boudy v roce 1868, možná i špalíček pro vytvoření tohoto kolíku. Váš děda Johann Hofer na krosně vynášel až stokilové náklady z Velké Úpy na vrchol padesát let. Váš otec Robert Hofer byl nosičem na Sněžku úplně posledním, svou dřevěnou krosnu odložil v roce 1961. I Vy sám jste poznal drinu nosičského povolání, kvůli kterému jste v roce 1945 „směli“ zůstat v chalupě předků a nám po letech sdělit tolik zajímavého o životě spojeného se Sněžkou.

5. kolík: Paní Jaroslavo Skrbková, v malém domečku donedávna zastíněném Českou boudou jste oživila více než stoletou tradici České poštovny na Sněžce. Teď jste si předsevzala na místě zbořené boudy postavit důstojnou útulnu s ještě lepšími službami pro naše hosty. Nechtě Vám kousek staré boudy připomíná předchůdce, kteří od roku 1899 v České boudě razítkovali odeslanou poštu.

6. kolík: Pane starosto Alaně Tomášku z Pece pod Sněžkou, Vaše město převzalo v roce 1990 boudu po 45 letech socialistického hospodaření v dezolátním stavu. Až městské zastupitelstvo s Vámi v čele našlo odvahu problém řešit a vyměnit zničenou boudu za nový, stejně zajímavý, ale moderní objekt. V těžkých chvílích Vám kolík připomene odhodlání, se kterým jste do projektu na počátku vstupovali.

7. kolík: Pane řediteli Krkonošského národního parku Jiří Nováku, podařilo se Vám zajistit finanční prostředky a zorganizovat zboření zničené České boudy. Několikrát jste deklaroval přání pomoci vzniku nového domu a dřívko z původní boudy je výzvou vidět Sněžku nejen jako unikátní přírodní fenomén, ale také jako cíl cesty mnoha poutníků.

8. kolík: Pane ministře Libore Ambrozkou, dostáváte důkaz o prvním kroku k vyčištění vrcholu Sněžky od dožitých staveb. Ve Vašich rukou je nejen finanční podpora celému projektu, ale také úřednická pomoc při postavení nové poštovny v I. zóně národního parku.

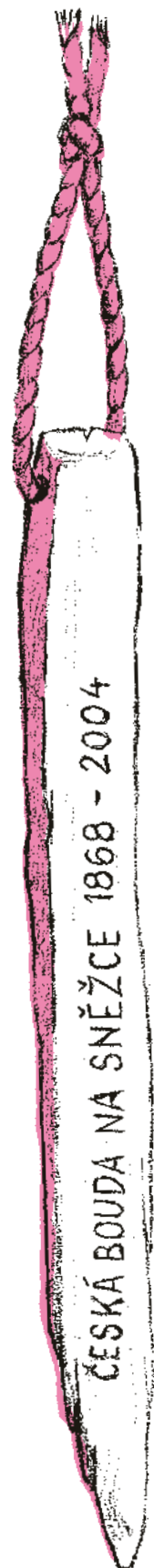
9. kolík: Pane turistě, potkali jsme se na Sněžce a dali se do řeči o bourání a stavění České boudy. Děkujeme za Váš zájem o dění na Sněžce i povzbuzení. Právě pro Vás bouda kdysi vznikla a doufáme, že nová poštovna Vám bude brzy dobře sloužit.

Vážené dámy, vážení pánové, apelujeme na vás, najdete odvahu postavit na místě České boudy sice malý, ale ekologicky čistý, zajímavý, chytrý a originální domek, který bude dobře sloužit, reprezentovat Českou republiku a jednou připomene našim vnukům, že i v této době žili rozumní a přítom nebojácní tvůrci.

30. listopadu 2004

Za Veselý výlet Lenka, Kateřina, Miloslav a Pavel Klimešovi

PS: 10. + 11. kolík: Dva kolíky jsme si s dovolením ponechali. Jeden nám bude připomínat těžkou práci při rozebírání boudy v nepříznivém počasí ve dnech 21. září až 28. října 2004. Druhý bychom rádi brzy zatloukli do dřevěné konstrukce nové stavby.

Pension Nikola

V samém centru Pece pod Sněžkou, u hlavní ulice vedoucí k lyžařskému areálu, najdete rodinný pension Nikola. Základem kvalitní služby je ubytování ve větším apartmá a ve 12 pokojích vybavených WC, sprchou, televizorem, ledničkou a malým trezorem. Hosté mohou posedět v prostorné stylové jídelně rozšířené o malý bar. Zdejší kuchyně je výhradně česká a denně dostanete mimo jiné i pečené české moučníky. V pensionu Nikola si můžete objednat ubytování se snídaní, polopenzí. V zimě si před domem nazujete lyže, sjedete k příbližovacímu vleku a za deset minut dojedete k nejlepším vlekům a sjezdovkám v Peci. Zpět sjedete na lyžích až k pensionu. V okolí pensionu jsou půjčovny lyží. Po túře i lyžování potěší prohrátí v sauně a soláriu nebo si zahrát stolní tenis. Před domem je vlastní parkoviště s dostatečnou kapacitou po celý rok.

Pension Nikola v Peci pod Sněžkou, PSČ 542 21, majitel Alena Novotná, tel. 499 736 151, fax 499 736 251, e-mail: nikola-pec@volny.cz, www.nikolapec.cz, domluvíte se i německy.

Pension Veronika

Nový pension Veronika najdete uprostřed Pece pod Sněžkou v dolní části Velké Pláně na křižovatce cest k Malé Pláni a lyžařským vlekům, hotelu Horizont a k hlavní ulici. Moderní dům nabízí ubytování s příslušenstvím (17 lůžek) ve dvou, tří a čtyřlůžkových pokojích. Všechny pokoje mají satelitní televizi. Z prosklené půlkruhové restaurace s venkovní terasou je nádherný výhled na město, kopce a lyžařské terény. Mezi speciality restaurace patří česká jídla jako domácí ovocné knedlíky. Odpolední a večerní hosté sem chodí na lehká jídla, zmrzlinové poháry, točené pivo Plzeň. Ubytování mají zajištěnou snídani a slevu v restauraci. Z pensionu Veronika jsou snadno dostupné všechny sportovní i společenské aktivity ve městě. Přímou u domu je 400 metrový lyžařský vlek se cvičnou loukou. Celoročně je v provozu ve 200 metrů vzdáleném hotelu Horizont sportovní centrum s krytým bazénem, whirlpoolem, saunou, soláriem, squashem, ricochetem, fitnesssem, kuželnicem a dalšími aktivitami. Snadno dostupné jsou i dva letní antukové tenisové kurty, lyžařské školy a půjčovny lyžařského vybavení. Půjčovnu horských kol najdete přímo v domě. Celoroční parkování je na vlastním parkovišti u objektu.

Pension Veronika, Pec pod Sněžkou čp. 309, PSČ 542 21, provozuje Věra Zadinová, tel.: 499 736 135, fax: 499 736 134, tel. 608 281 321, e-mail: veronika.pec@centrum.cz, www.veronikapec.wz.cz. Domluvíte se i německy a anglicky.

Hotel Krokus

Hotel Krokus v centru Pece pod Sněžkou, nabízí ubytování se snídaní nebo polopenzí v 17 dvoulůžkových pokojích s vlastní sprchou a toaletou. Některé se mohou rozšířit o přistýlku, jeden pokoj v přízemí je zařízený pro imobilní hosty. Snídaně a večere se ubytovaným hostům podává v jídelně, která po večeri může sloužit jako společenská místnost. Hotel má vlastní parkoviště a parkovné je v ceně pobytu. Rezervaci ubytování si zřídíte prostřednictvím elektronické pošty nebo telefonicky v hotelové recepci denně od 9 do 21 hodin. Restaurace s velkým výběrem jídel a kavárna s vlastními cukrářskými výrobky je otevřena od 9 do 22 hodin. V letním období se restaurace rozšiřuje o posezení na terase. Pro výběr letního programu je v recepci připraven přehled zajímavých míst v širokém okolí. V zimě se do lyžařského areálu svezete skibusem nebo vyjedete příbližovacím vlekem. Zpět sjedete na lyžích až téměř k hotelu.

Hotel Krokus*, pošta Pec pod Sněžkou čp. 189, PSČ 542 24, majitel: ing. Miroslav Kopecký, tel.: 499 896 961, fax: 499 896 962, e-mail: hotel.krokus@iol.cz., www.hotelkrokus.com. Domluvíte se německy i anglicky.**

Vybrané a doporučené služby vycházejí z názoru redakce Veselý výlet na vývoj zdejší turistiky. Naše kritéria pro jejich výběr a hodnocení provozovatelů jsou především serióznost a stálá kvalita služby, stav objektu a jeho soulad s horskou krajinou, určitá výjimečnost v území. Jsme si vědomi, že výběrem služeb přebíráme i odpovědnost za jejich kvalitu a že ta je i známkou kvality našich novin. Proto se setkáváte v tomto vydání Veselého výletu s osvědčenými službami z předchozích vydání. Veselý výlet jsme mohli vydat především zásluhou zdejších měst a obcí a za podpory právě těch podnikatelů, kteří doporučované služby provozují. Těšíme se na vaši spokojenost a zároveň vás chceme požádat o naši podporu. Až je navštívíte, zmiňte se, že jste se o nich dověděli právě v našich novinách. Děkuje.

Redakce

PARKOVÁNÍ V PECI POD SNĚŽKOU

Hostům v Peci pod Sněžkou slouží tři veřejná, střežená parkoviště s celkovou zimní kapacitou 1000 vozů. Při pobytu ve Velké Úpě využijete v centru obce parkoviště pro sto vozů (tel. 499 896156). Parkoviště v Peci U kapličky (tel. 499 736179) s pětistými místy využívají v zimě především hosté, kteří přijeli na delší pobyt. Tady mohou zaparkovat také zájezdové autobusy. Parkoviště stráží kamerový systém 24 hodin denně. Osobní vozy jsou v Peci i ve Velké Úpě v prostoru uzavřeném závorou. Při vjezdu na parkoviště si řidič vezme parkovací lístek, podle kterého při odjezdu zaplatí. Přestože se ze střeženého parkoviště žádný vůz neztratil, doporučujeme nenechávat parkovací lístek uvnitř. Cena parkovného je v letošní zimní sezóně 160 Kč za prvních osm hodin a za každou další hodinu 4 Kč. Týdenní parkování stojí na střeženém parkovišti 700 Kč. Můžete zde dostat nejnovější vydání Veselého výletu. Dvě hlavní parkoviště provozuje společnost O. K. Služby, která zajišťuje i zimní údržbu komunikací. Kromě vyhrnování sněhu na místních cestách a parkovištích provádí úklid i ze soukromých parkovišť a odstavných ploch. Objednávky vyřizuje Jan Znamenáček na telefonním čísle 776 655 717. O.K.Služby se podílejí také na svozu technického komunálního odpadu. Obsluha střežených parkovišť i hlavní kancelář prodávají známky na popelnice a speciální plastové pytle na odpad, které se ukládají do nově zřízených domků v Peci i ve Velké Úpě. V ceně pytle je odvoz a uložení odpadu na řízenou skládku.

O. K. Služby Pec pod Sněžkou, ředitel Jiří Šteiner, tel. 499 736308, fax 499 896159, parkovací služby, nákladní doprava, prodej známek na popelnice a plastových pytlů na komunální odpad.

Snímek Hlavní ulice ze začátku 60. let, kdy hosté do Pece přijížděli většinou autobusy, připomíná jak v úzkém údolí řeky Úpy a Zeleného potoka bylo bez velkých parkovišť těsně. Nyní při respektování pravidel, především odstavných vozidel pouze na vyhrazených parkovištích, zůstávají silnice průjezdné. Hosté se dostanou k cíli, skibusy k lyžařským vlečům, sanitky pro zraněné lyžaře a nic nebrání uklízení sněhu. Pro jistotu na parkování dohlíží přísná Městská policie.

SKIBUS - JÍZDNÍ ŘÁD - ZIMNÍ SEZÓNA 2004 - 2005

trasa Trutnov - Pec pod Sněžkou

			*		*		*		*	*		*		*		*			
Trutnov 1 (od Okr. úřadu)	-	8.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	16.15	-	-			
Trutnov 4 (Zelená louka)	-	8.05	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	16.20	-	-			
Mladé Buky (žel. zastávka)	-	8.10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	16.25	-	-			
Svoboda n. Úpou (vlak. nádr.)	-	8.15	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	16.30	17.30	-			
Maršov 1 (Rýchorka)	-	8.20	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	16.33	17.33	-			
Maršov 4 (náměstí)	-	8.25	-	-	-	10.05	-	-	-	-	14.10	-	-	16.35	17.35	-			
Temný Důl (Veselý výlet)	-	8.30	-	-	-	10.10	-	-	-	-	14.15	-	-	16.40	17.40	-			
Spálený Mlýn (parkoviště)	-	-	-	9.00	-	-	-	11.00	-	-	-	-	15.30	-	-	-			
Křižovatka (hospoda)	-	-	-	9.05	-	-	-	11.10	-	-	-	-	15.35	-	-	-			
Velká Úpa (Alamo)	-	8.35	-	9.10	-	10.15	-	11.20	-	-	14.20	-	15.40	16.45	17.45	-			
Velká Úpa (Barrandov)	-	8.40	-	9.13	-	10.17	-	11.25	-	-	14.25	-	15.45	16.48	17.48	-			
Velká Úpa (náměstí)	8.20	8.45	9.10	9.15	9.45	10.20	10.40	11.30	12.50	13.30	14.30	14.45	15.50	16.50	17.50	19.15			
Pec pod Sněžkou (Javor)	8.30	8.55	9.25	9.30	10.00	10.30	10.55	11.45	13.00	13.45	14.45	15.00	16.00	17.00	18.00	19.30			

trasa Pec pod Sněžkou - Trutnov

	*		*		*		V	*	*	*		*	*	V		V	*	
Pec pod Sněžkou (Javor)	9.00	9.30	10.00	10.30	11.00	11.45	13.00	13.45	14.15	14.45	15.00	15.30	16.00	16.30	16.35	17.00	19.00	21.30
Velká Úpa (náměstí)	9.10	9.45	10.15	10.45	11.15	12.00	13.15	14.00	14.30	15.00	15.15	15.45	16.15	16.45	16.50	17.15	19.15	21.40
Velká Úpa (Alamo)	-	9.47	-	10.47	-	-	13.17	-	-	-	15.18	-	-	16.47	16.55	17.17	-	21.42
Křižovatka (hospoda)	-	-	-	10.50	-	-	-	-	-	-	15.20	-	-	-	-	-	-	21.45
Spálený Mlýn (parkoviště)	-	-	-	11.00	-	-	-	-	-	-	15.30	-	-	-	-	-	-	-
Temný Důl (Veselý výlet)	-	9.50	-	-	-	-	13.20	-	-	-	-	-	-	16.50	17.00	17.20	-	21.50
Maršov 4 (náměstí)	-	9.55	-	-	-	-	13.25	-	-	-	-	-	-	16.55	17.05	17.25	-	21.55
Maršov 1 (Rýchorka)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	16.58	17.08	17.28	-	21.58
Svoboda n. Úpou (vlak. nádr.)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	17.00	17.10	17.30	-	22.00
Mladé Buky (žel. zastávka)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	17.15	-	-	22.05
Trutnov 4 (Zelená louka)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	17.20	-	-	22.10
Trutnov 1 (od Okr. úřadu)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	17.25	-	-	22.15

trasa Velká pláň - Lesovna - Javor

a zpět

Velká pláň - Veronika	-	9.00	-	10.00	-	11.00	-	-	16.40	13.00	13.30	14.00	14.30	15.00	15.30	16.00	16.30	20.45
Lesovna	8.30	-	9.30	-	10.30	-	12.45	16.15	-	13.15	-	14.15	-	15.15	-	16.15	-	20.55
Javor	8.45	9.15	9.45	10.15	10.45	11.15	13.00	16.25	16.55	-	13.45	-	14.45	-	15.45	-	16.40	21.00

trasa hotel Horizont - Javor

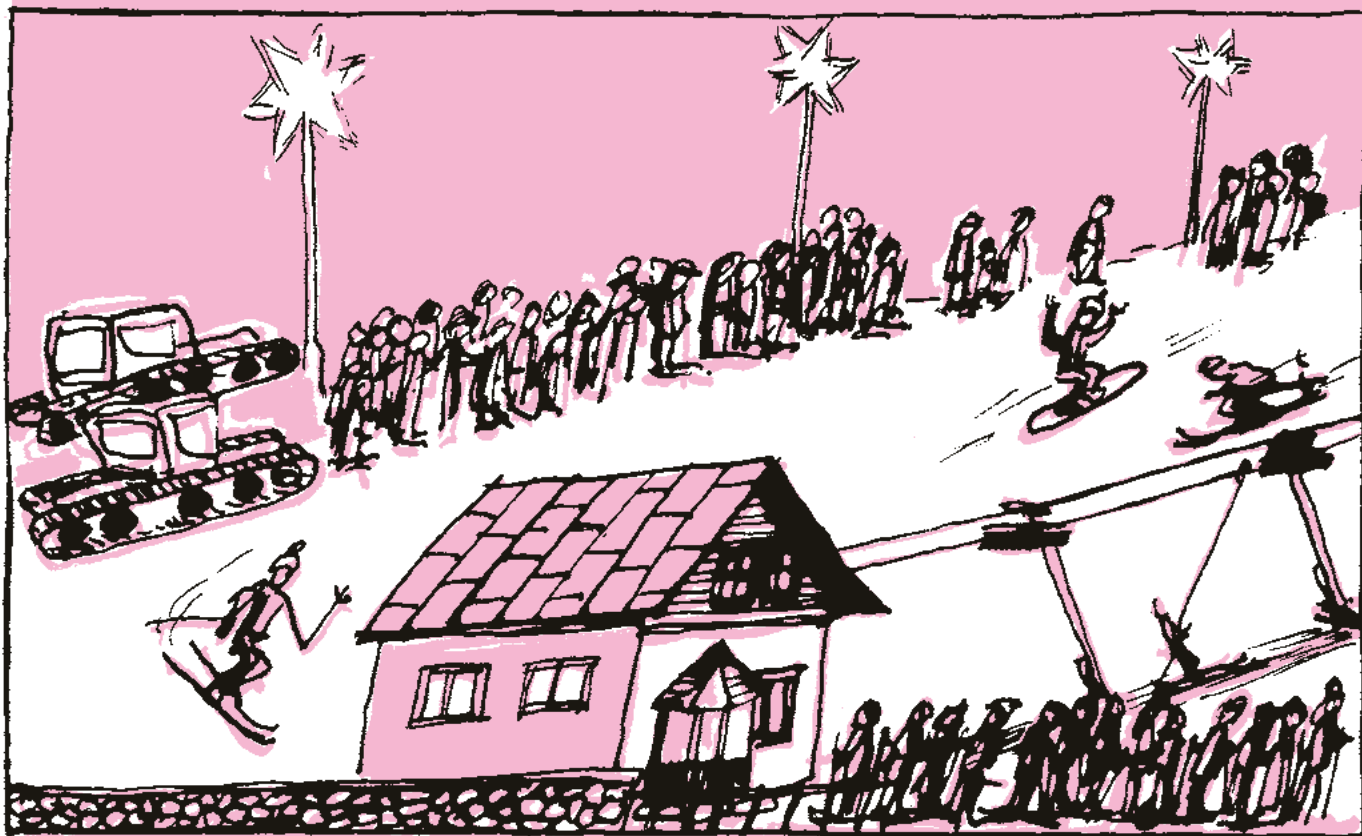
8.30 - 16.30 hod - interval 20 min

* při volné kapacitě nabírá lyžaře na znamení po celé trase, V návaznost vlakového spojení do Trutnova

Před rokem spuštěná čtyřsedačková lanovka na sjezdovce Bramberk - Hnědý Vrch je hlavním lákadlem lyžařského areálu SKI Pec. Úpravu nejdelší sjezdovky zajišťuje nový stroj. Sněžná rolba vybavená navijákem dokáže radlici rozhrnout i velké boule na nejprudších místech. Rozšíření dolní části sjezdovky Zahrádky přineslo rozptýlení lyžařů na větší plochu a zvýšilo pestrost při sjíždění tohoto oblíbeného svahu. Obě sjezdovky na Javoru jsou díky celoplošnému umělému zasněžování nejvyšší kvalitou lyžařským terénem v Peci pod Sněžkou. Širší sjezdovka Javoru I je v celé délce osvětlena nejintenzivnějším systémem v České republice a proto je tu i nejvyšší večerní lyžování.

Pohodlnější a rychlejší nástup na lanovku či lyžařský vlek vám umožní odbavení pomocí bezdotykové **čipové karty**. Místo tradiční zasunovací jízdenky si u nejméně dvoudenního lyžování koupíte elektronické uložení údajů do karty ve velikosti běžné kreditky. Během lyžování ji máte v kapse, nejlépe na levém rukávu, a nemusíte se

Sousedící střediska v Peci a v Janských Lázních se spojila v největší lyžařský region v zemi pod označením Skiarena Krkonoše. Propojení je ve dvou úrovních, platí tu společná jízdenka (klasická zasunovací i čipová) a mezi oběma středisky jezdí skibusy. Když se při zakoupení alespoň dvoudenního skipasu rozhodnete pro lyžování v obou místech, můžete využít tři lanovky a dvacet dva lyžařských vleků s celkovou přepravní kapacitou téměř dvacet tisíc lyžařů za hodinu. Cena jízdenky pro skiarenu je asi o pět procent vyšší než cena jízdného pouze pro areál v Peci, třeba u týdenního skipasu je rozdíl 150 korun. Denně mezi Peci a Janskými Lázněmi jede osm linek skibusů v každém směru. Především hosté ubytovaní mimo oba areály se mohou rozhodnout, které sjezdovky toho dne zvolí a v jeho průběhu se mohou přesunout do druhého střediska. Z vrcholu Černé hory můžete přejít do areálu v Peci i na lyžích, když ze čtyřkilometrové cesty vystoupáte nebo vybrusíte půl kilometru do mírného kopce především kolem Kolínské boudy.

obtěžovat vyndáváním a zasouváním do čtecího zařízení odbavovacího systému. Po ukončení lyžování zálohovanou kartu můžete vrátit v pokladně či na několika dalších označených místech ve středisku (například hotel Horizont, lyžařská škola Happy Hill, infocentrum Veselý výlet) nebo si ji ponechat na příští lyžování. Karta je zálohovaná částkou 100 korun a bude platit i příští sezónu. Graficky jsou odlišné karty pro SKI Pec a Skiarenu Krkonoše.

SKIARENA KRKONOŠE

V České republice jsou pouze tři střediska, která mají pět, tedy maximální počet hvězdiček určujících kvalitu. Kromě Skiareálu Špindlerův Mlýn a SKI Pec je to nově Skiareál Černá hora - Janské Lázně.

JÍZDNÍ ŘÁD SKIBUSU

TRASA PEC POD SNĚŽKOU - JANSKÉ LÁZNĚ

Pec pod Sněžkou (Javor)	8.15	9.00	9.45	10.30	12.30	13.30	15.30	16.15
Velká Úpa (náměstí)	8.25	9.10	9.55	10.40	12.40	13.40	15.40	16.25
Velká Úpa (Alamo)	8.28	9.13	9.58	10.43	12.43	13.43	15.43	16.28
Křižovatka (hospoda)	8.32	9.17	10.02	10.47	12.47	13.47	15.47	16.32
Temný Důl (Veselý výlet)	8.36	9.21	10.06	10.51	12.51	13.51	15.51	16.36
Horní Maršov (most)	8.40	9.25	10.10	10.55	12.55	13.55	15.55	16.40
Maršov 1 (Prom)	8.45	9.30	10.15	11.00	13.00	14.00	16.00	16.45
Janské Lázně (Lesní dům)	8.50	9.35	10.20	11.05	13.05	14.05	16.05	16.50
Janské Lázně (Lanovka)	8.55	9.40	10.25	11.10	13.10	14.10	16.10	16.55

v provozu do 20. 3. 2005

Aktuální informace o lyžařských podmínkách v Peci pod Sněžkou získáte nejen prostřednictvím panoramatické kamery na ČT 2 denně od 7.55, ale také na internetových stránkách střediska pod adresou www.skipec.com. Kromě psaných zpráv tu najdete čerstvé záběry z panoramatické kamery a také ze dvou kamer, které zachycují prostor kolem nástupišť na vleky a sjezdovky Javor a Zahrádky. Podrobné informace o situaci na jednotlivých vlecích se promítají zadní projekcí na velkou obrazovku u dolní stanice Zahrádky a Vysoký Svah. To vám ulehčí rozhodování, zda přejet na sjezdovky Javor či zůstat v horní části areálu.

Lyžařský areál Ski Pec a.s. patří mezi nejlepší lyžařské sjezdové terény v České republice. Čtyřsedačková a deset vleků o celkové délce sjezdovek 8840 metrů přepraví 9570 lyžařů za hodinu. Různé náročné a dlouhé sjezdovky jsou před každodenním provozem perfektně upraveny čtyřmi moderními rolbami. Speciální zařízení upravuje vedle sjezdovky Javor I také U rampu světových parametrů a sousední snowpark. Místo využívají i nároční snowboardisté, konají se tu závody nejvyšší kategorie v zemi. Nadmořská výška trati v areálu je v rozsahu 830 až 1215 metrů. Riziková místa v nižších polohách jsou vybavena zasněžovacími zařízeními. Umělým sněhem jsou zásobovány celé obě sjezdovky Javor, nejzatiženější část Zahrádek a Vysokého Svahu. V lyžařském areálu je odbavovací systém, který umožňuje volbu různých druhů jízdenek a zároveň lyžování na kterémkoli zdejších vleku i Skiaréně. Jednotlivé sjezdovky a lyžařské vleky jsou v areálu Ski Pec blízko sebe, propojené upravovanými lyžařskými cestami. Večerní lyžování trvá podle zájmu až do 21 hodin. Na Javoru I je kilometrová linie 36 desetimetrových sloupů s 95 světly, které vytvářejí nejlepší a nejdelší osvětlený terén v České republice. Po ukončení denního provozu je před večerním lyžováním na Javoru hodinová přestávka nutná pro úpravu sjezdovky. Na lyžařském vleku Zahrádky III a Eso je provozní doba nepřetržitá od 9 do 21 hodin. K usnadnění nástupu na celodenní hřebenové túry jede pouze pro běžkaře a pěší každé zimní ráno od 8.00 do 8.15 lanovka na Hnědý Vrch.

Lyžařský areál je nejsnadněji přístupný skibusem, který jezdí pro sjezdaře i běžkaře zdarma podle jízdního řádu uvedeného na straně 11. Nejčastěji vyjíždí z Velké Úpy, místní části Pece pod Sněžkou. Několikrát denně jede velký skibus po trase Maršov – Pec a zpět. Dvakrát denně vyjíždí z Trutnova a třikrát ze Spáleného Mlýna v Malé Úpě. Snadno se dostanete na večerní lyžování a hlavně i zpět ve 21.30 hodin. Skibusy zajišťují až k dolní stanici vleků Javor, kromě soboty, kdy kvůli střídání hostů a většímu provozu vozidel končí v centru Pece u autobusového nádraží. Jedna linka zajišťuje dvacetiminutový interval na Velkou Pláň k hotelu Horizont, jiná se čtyřikrát otáčí u pensionu Veronika a pětkrát u Lesovny pod stanicí lanovky na Sněžku.

V areálu najdete úschovnu zavazadel a lyží, veřejné záchody, skiservis i půjčovny lyží, lyžařské školy, rychlá občerstvení nebo restaurace. Všechny sjezdovky jsou při provozu vleků pod dohledem Horské služby.

Ski Pec a.s., Pec pod Sněžkou, PSČ 542 21, ředitel František Vambera, tel. vedení areálu 499 736 375 a 499 736 285, fax 499 736 398, provozní doba 9–16 hodin, od 15. 2. 2005 do 16. 30, e-mail: info@skipec.com, www.skipec.com. Info ubytování 499 861 111, 499 736 280.

TRASA JANSKÉ LÁZNĚ - PEC POD SNĚŽKOU

Janské Lázně (Lanovka)	8.15	9.00	9.45	10.30	12.30	13.30	15.30	16.15
Janské Lázně (Lesní dům)	8.20	9.05	9.50	10.35	12.35	13.35	15.35	16.20
Maršov 1 (Prom)	8.25	9.10	9.55	10.40	12.40	13.40	15.40	16.25
Horní Maršov (most)	8.30	9.15	10.00	10.45	12.45	13.45	15.45	16.30
Temný Důl (Veselý výlet)	8.34	9.19	10.04	10.49	12.49	13.49	15.49	16.34
Křižovatka (hospoda)	8.38	9.23	10.08	10.53	12.53	13.53	15.53	16.38
Velká Úpa (Alamo)	8.42	9.27	10.12	10.57	12.57	13.57	15.57	16.42
Velká Úpa (náměstí)	8.45	9.30	10.15	11.00	13.00	14.00	16.00	16.45
Pec pod Sněžkou (Javor)	8.55	9.40	10.25	11.10	13.10	14.10	16.10	16.55

v provozu do 20. 3. 2005

1 Javor I - samoobslužný vlek s unašeči pro 2 lyžaře, délka 1019 m, převýšení 246 m, kapacita 1060 osob/hod., středně náročná sjezdovka

2 Javor II - samoobslužný vlek s unašeči pro 2 lyžaře, kap. 1060 os., večerní lyžování

3 Hnědý Vrch - čtyřsedačková lanovka, délka 1200 m, převýšení 315 m, kap. 1370 os., středně náročná sjezdovka

4 Vysoký Svah (Smrk) - samoobslužný vlek s unašeči pro 2 lyžaře, délka 812 m, převýšení 150m, kap. 1000 os., snadná sjezdovka

5 Zahrádky I - vlek s obsluhou, unašeče pro 2 lyžaře, délka 895 m, převýšení 225 m, kap. 1000 os., středně náročná sjezdovka

6 Zahrádky II - samoobslužný vlek s unašeči pro 2 lyžaře, délka 490 m, převýšení 105 m, kap. 1060 os., středně náročná sjezdovka

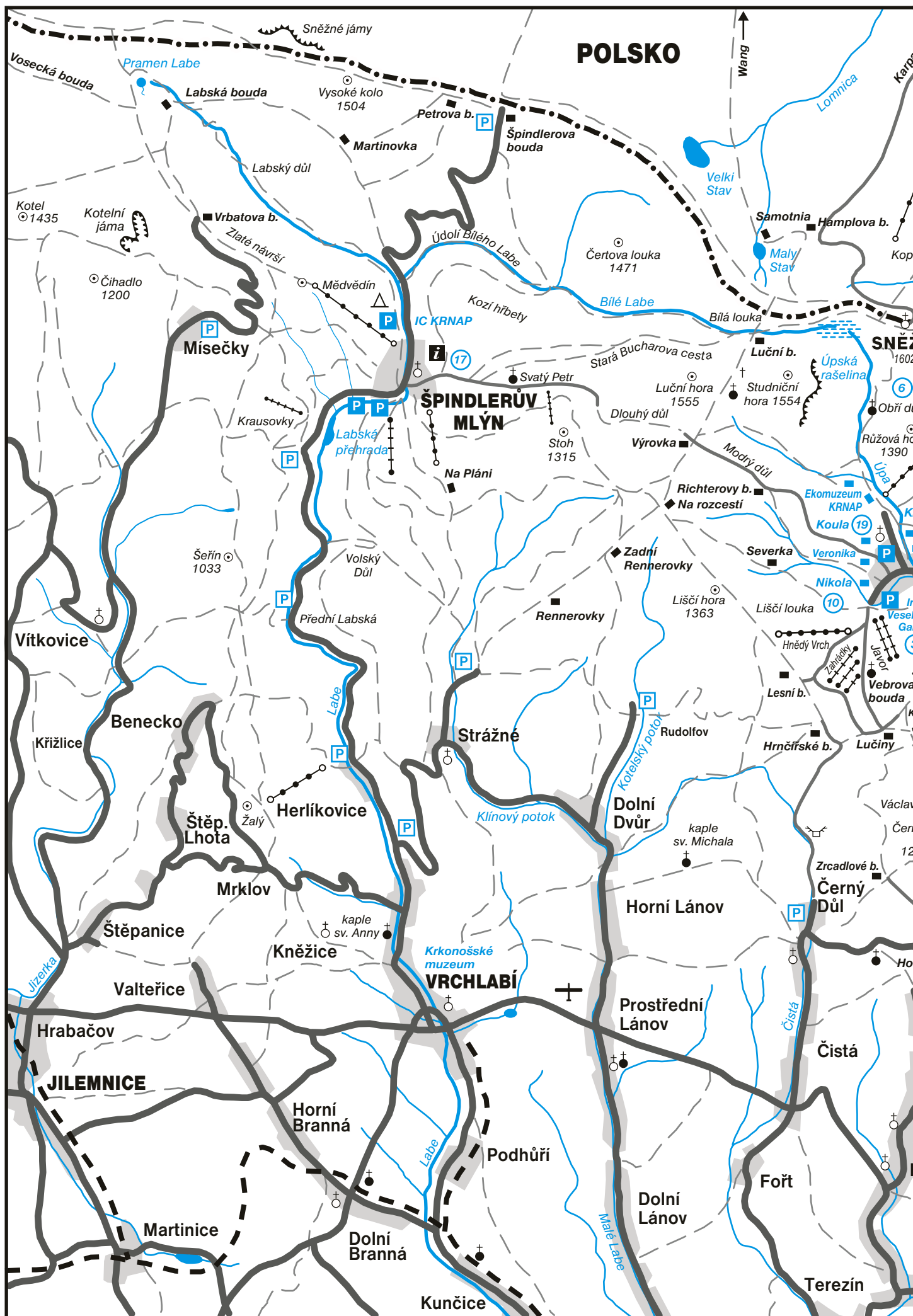
7, 8 Klondike I a II - samoobslužné vleky s teleskopickými unašeči pro 1 lyžaře, délka 360 m, převýšení 60 m, kap. 560 os., snadná sjezdovka

9 Zahrádky III (U lesa) - samoobslužný vlek s teleskopickými unašeči pro 1 lyžaře, délka 350 m, převýšení 60 m, kap. 560 os., snadná sjezdovka, večerní lyžování

10 Na muldě - samoobslužný vlek s teleskopickými unašeči pro 1 lyžaře, délka 550 m, převýšení 100 m, kapacita 800 os., středně náročná sjezdovka, snowpark pro snowboardisty

11 ESO - samoobslužný vlek s teleskopickými unašeči pro 1 lyžaře, délka 320 m, převýšení 115 m, kapacita 620 os., středně náročná sjezdovka, večerní lyžování

SKT	Hlavní sezóna 25. 12. 2004 - 31. 3. 2005		Mimo sezóna 1. 11. 2004 - 23. 12. 2004 1. 4. 2005 - 27. 4. 2005	
	dospělí	děti	dospělí	děti
1 jízda	40			
1 jízda LD Hnědý vrch	70			
dopoledne 9.00 - 13.00 h.	410	260	360	230
od 11.00 hod.	450	280	390	240
od 12.00 hod.	370	230	330	200
od 13.00 hod.	350	220	300	190
1 den	550	360	480	310
2 dny	1060	570	930	500
3 dny	1530	820	1330	710
4 dny	1990	1070	1730	930
5 dnů	2380	1270	2070	1110
6 dnů	2780	1490	2400	1290
7 dnů	2900	1560	2530	1360
5 ze 6	2400	1290	2100	1120
5 ze 7	2460	1320	2130	1150
sezóna bez več. lyžování	7000	5000	7000	5000
sezóna s več. lyžováním	9000			
1 den senioři (nad 70 let)	50			
večerní lyžování Javor I 17.00/17.30 - 21.00 hod.	230			
vlek Javor - 1 den	450			
večerní lyžování Zahrádky III, Eso, večer do 21.00 hod.	120			

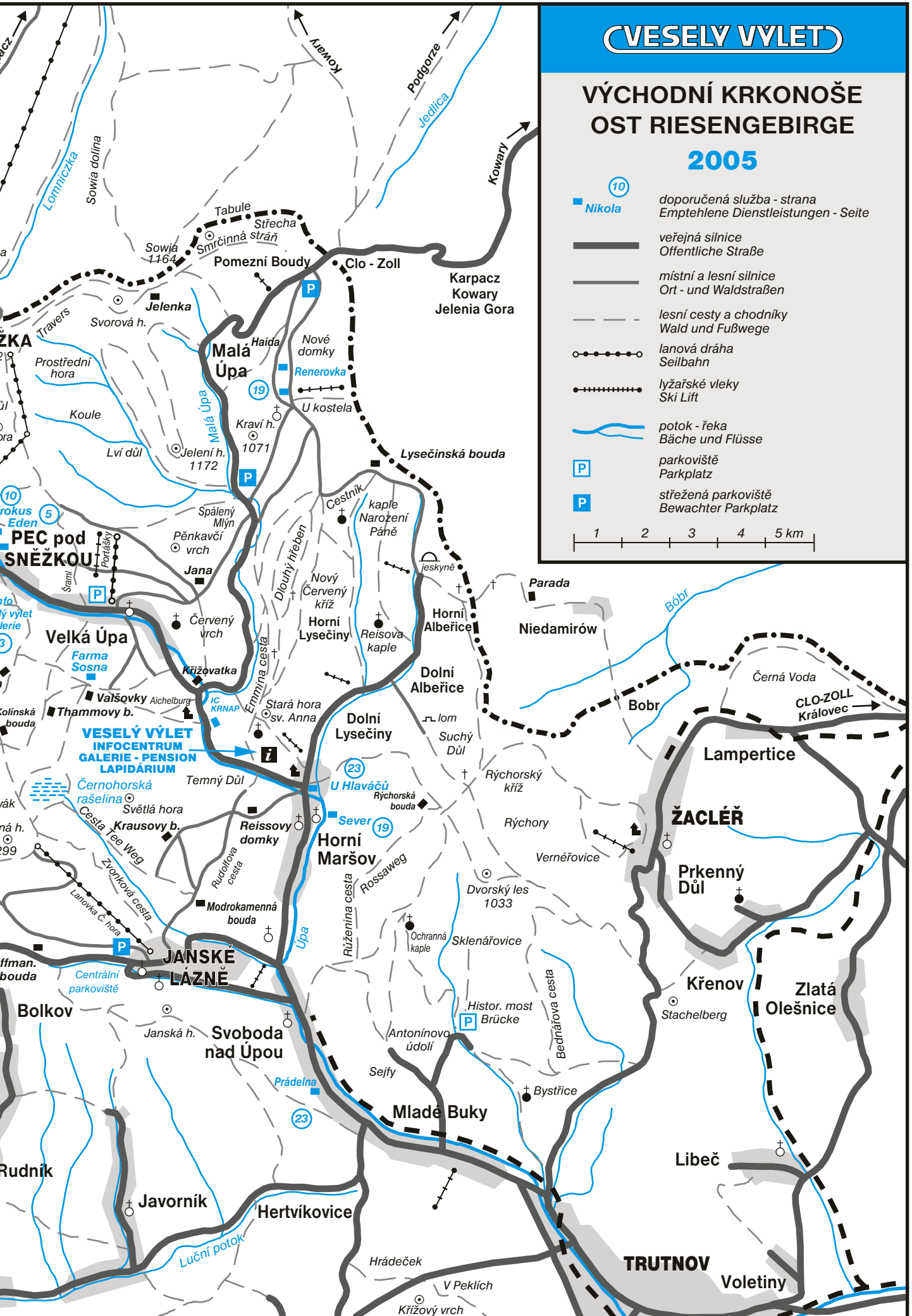

VÝCHODNÍ KRKONOŠE OST RIESENGBERGE

2005

- 10 **Nikola** doporučená služba - strana
Empfehlene Dienstleistungen - Seite
- veřejná silnice
Öffentliche Straße
- místní a lesní silnice
Ort- und Waldstraßen
- lesní cesty a chodníky
Wald und Fußwege
- lanová dráha
Seilbahn
- lyžařské vleky
Ski Lift
- potok - řeka
Bäche und Flüsse
- P parkoviště
Parkplatz
- P střežená parkoviště
Bewachter Parkplatz

1 2 3 4 5 km

Koupaliště ve Špindlerově Mlýně mělo od roku 1933 písčnou pláž a ohřívanou vodu

HORSKÉ KOUPÁNÍ

Vzít si na pobyt do hor plavky už mnoho let není ničím zvláštním. Ve Špindlerově Mlýně jsou vhodné už přes osmdesát roků, kdy tu vzniklo první veřejné koupaliště. Dlouho to platilo jen pro teplé léto, ale dnes se tu na několika místech vykoupete i v nejkřutější zimě. Proč horalé dříve neuměli plavat jsem poznal, když mě několikrát v parném létě zlákali ke koupeli v nádherných tůních i vodopádech Bílého Labe. Za několik vteřin, které vydrželi v ledovém toku, nemohli zvládnout umění udržet tělo na hladině. Pro špindlerovské se situace změnila na konci července roku 1923, kdy v místě bývalého hamru postavili koupaliště na tehdy zalesněném levém břehu Labe. V Lázeňském spolku návrh prosadil tehdejší starosta Wilhelm Pick. Hlavním důvodem pro velkou investici asi nebyla touha naučit místní děti plavat. Hotelierům a živnostníkům záleželo na spokojenosti narůstající „lázeňské“ klientely. Špindlerův Mlýn se tehdy prezentoval jako horské klimatické lázně a vedle čistého vzduchu mělo hosty posilovat i koupání. Plovárna se 36 kabinkami byla víc než prezentovanými slunečními a pískovými láznemi záležitostí hlavně studenoléčebnou. Jako by je projektoval nejslavnější krkonošský otužilec hrabě Berthold Aichelburg. Jenže do Špindlerova Mlýna nejezdilo dost vyznavačů procedur pánů Priessnitzů a Kneippů, proto nové koupaliště postavené na stejném místě v roce 1933 již mělo i ohřívanou vodu. Hlavní padesátimetrový bazén umožňoval pořádání plaveckých soutěží, byly tu startovací bloky, vysoká věž pro skoky do vody a kolem písčnaté pláže. V omezené podobě sloužilo koupaliště až do konce sedmdesátých let, i když v posledních letech značně zpustlo.

NOVÝ AQUAPARK

Se stejnou motivací, jako jejich někdejší předchůdci připravili špindlerovští provozovatelé hotelů, pensionů a dalších služeb sdružených ve společnosti Aqua Park Špindlerův Mlýn velkou investicí. V místě bývalého koupaliště po dvouletém stavění otevřeli zábavné a relaxační Holiday centrum. V hlavním objektu je bazén s několika atrakcemi. Sportovní plavání umožňuje jedna dráha, ostatní části jsou pro dovádění ve vodě. Jeden ze tří dlouhých tobogánů je v Krkonoších úplnou novinkou. Modrý tubus proplujete v „crazy bobu“, tedy v bláznivém člunu. Plavání zpestřují různé proudy a hlavně úsek s protiproudem v „divoké řece“. Součástí je dětský bazén, vířivky a sauna pro dvacet

osob. V horním poschodí najdete velké fitness centrum a dobře vybavenou posilovnu. Bufet rychlého občerstvení je přístupný nejen z bazénu, ale i z haly, kde na plavce může někdo počkat. Součástí centra je restaurace se 120 místy u stolů, kam po plavání zajdete třeba na večeři. Celková hodinová kapacita aquaparku je dvě stě lidí, zimní i letní provoz uvítají hlavně rodiny s dětmi. Při překročení hodinové sazby neplatíte celou další hodinu, ale pouze skutečně užité minuty. Na letní sezónu bude připravené i okolí aquaparku s malým jezírkem uprostřed, s písčnou pláží a trávníkem pro odpočinek. Zahrád si můžete minigolf nebo plážový volejbal.

Další koupání je i v jiných, dobře známých místech Špindlerova Mlýna. Ve Vojenské zotavovně Bedřichov bazén nabízí dráhy pro kondiční plavání a tobogán. V bočním zálivu velkého bazénu je umělé vlnobítí a podvodní gejzíry. Na opačném konci je „divoký kanál“ se silným protiproudem. Součástí areálu jsou ještě vířivky, masáže, posilovna, solárium, sauna, tělocvična, hřiště pro squash, dvě kuželkové dráhy a také dva špičkové tenisové kurty v hale a jeden venku. Sportoviště jsou přístupná veřejnosti především o víkend, během týdne svou návštěvu musíte skloubit s uzavřeným programem hostů hotelového komplexu. Přímo z krytého bazénu v hotelu Horal v osadě Svätý Petr je jedinečný výhled na hory. Zdejší specialitou je „floating“, tedy lázeň s přísadou solí z Mrtvého moře. V relaxačním centru jsou také vířivky, solária a masáže. Bazény najdete rovněž v hotelech Astra, Arnika a Harmony.

BEZPLATNÉ PARKOVÁNÍ

Město Špindlerův Mlýn připravilo svým hostům milou novinku. Pro zimní sezóny na svých třech velkokapacitních parkovištích zavedlo bezplatnou službu. Na nejnižší položeném parkovišti P1 - Bedřichov můžete vozidlo zaparkovat na celou dobu pobytu. Jenom tady jsou automobily nepřetržitě střežené. Parkoviště P2 - Centrum pod sjezdovkou Hromovka je rozdělené na dvě části, první je otevřená od 7 do 16 hodin, druhá i pro večerní lyžování a delší túry na běžkách až do 22 hodin. V případě, že tu váš vůz zůstane déle, zaplatíte parkovací poplatek 500 korun. Včasné uvolnění plochy umožňuje její vyčištění od sněhu. Parkoviště P3 u sjezdovky Medvědin je v provozu za stejných podmínek jako P2, ale v době od 7 do 19 hodin.

TÝDEN VE ŠPINDLEROVĚ MLÝNĚ

Do nejznámějšího horského střediska v České republice jste v zimě přijeli kvůli lyžování a v létě za turistikou. Kromě toho vám zbude spousta času svůj pobyt doplnit dalšími vzrušujícími nebo naopak klidnými zábavami. Přijměte několik typů na zajímavý týdenní program. V informačních centrech vám poví, kde jednotlivé služby najdete.

1. den Určitě vyrazíte hned první odpoledne na procházku městem. Romantické duše si kousek od známého bílého mostu s obloukem sednou v létě do kočáru, v zimě do saní a projedou klidnou cestou podél Labe k Divčí lávce. Možná právě jejich kočím bude pan Spindler z rodiny, která dala tomuto městu jméno. V létě vyjedíte na úbočí Medvědína turistickým vláčkem a spatříte nádhernou scenérii hor v okolí města a především hluboké Sedmidolí. Po stejné cestě od horní stanice lanovky sjedete na terénní koloběžce. Pro delší výlet třeba ke kamenné rozhledně na hoře Žalý si půjčíte horské kolo. Trochu vzrušení sobě i dětem dopřejte při sjezdu korytem s 22 zatáčkami v celoročně otevřené bobové dráze. Koupání můžete zařadit na každý den.

2. den Nejzajímavějším cílem letní túry je návštěva pramene Labe vysoko v horách. Sem se vydejte za prvního slunečního dne a zajděte i k nedalekým hlubokým Sněžným jámám na hranici s Polskem. Na další místa vás mohou doprovodit horští vůdci. Výlet na Sněžku, nejvyšší vrchol České republiky, zvládnete buď sami pěšky, na běžkách či lanovkou z Pece pod Sněžkou. Nebo vám pomůže některé z informačních center, která pořádají jednodenní výlety také do Prahy, Adršpašských skal, ZOO Safari ve Dvoře Králové a dalších míst. I v zimě se můžete projít bez lyží po hřebenech. Nejsnadnější okruh vede od konečné stanice autobusu pod Špindlerovou boudou k Petrovce a dolů kolem Moravské a Davidových bud. Na saních se dolů dostanete rychleji. Lepší svezení je po upravené sáňkařské dráze od boudy Malý Šišák přes Jelení boudy. Zvláštní autobus vás s vypůjčenými saněmi vyveze z centra města i večer, pak sjedete po místy osvětlené cestě s čelní lampou. U Divčí lávky na vás opět počká autobus.

3. den Turistické jízďárny jsou v okolí Špindlerova Mlýna. Ve Vítkovicích najdete na Janově hoře „Hucul farmu“ s největším krkonošským chovem koní. Vyjížděky do okolí můžete při špatném počasí nahradit rajtováním v jízďárně. Hned dvě další jsou v malé vsi Kněžice mezi Beneckem a Vrchlabím. Ve Smejkalově boudě chovají velké jezdecké koně, jízďárna v Kněžické chalupě je zaměřená na návštěvy rodin s dětmi. Obě farmy pořádají vyjížděky do strání pod horou Žalý. Na protějším kopci ve snadno dostupné horské obci Strážné je hezká farma Strážné Sedlo. I tady se svezou děti a úplní začátečníci, ale také zkušení jezdci na cvičených jezdeckých koních z plemene českého teplokrevníka. Po celý rok trvají vyjížděky do hor nejméně hodinu, ale je možné uskutečnit i čtyřhodinový výlet s programem či výukou.

4. den Ve Špindlerově Mlýně můžete třeba jen jednou v životě vyzkoušet některý populární adrenalinový sport. U přehrady se po celý rok sjíždí na laně nad hlubokou roklí, slaňuje se do hloubky 35 metrů, v lyžařském areálu Svatý Petr je lezecká stěna. Ovšem největším zážitkem je paragliding. Spolu se zkušeným pilotem se na tandemovém závěsném padáku budete vznášet nad horským městem a po nádherném letu poznáte ten sladký pocit dotknout se opět pevné země.

5. den Pro dovádění je ve Svatém Petru snowtubing, sjíždění zasněženého svahu na speciálních nafouknutých duších. Nejen snowboardová mládež už dávno vedle hotelu Savoy objevila Bombastic bar s jejich muzikou. Otevřeno je v zimě denně večer od 20 hodin. Klidnější prostředí je každý zimní pátek v hotelu Windsor, kde při jazzových večerech vystupují kvalitní profesionální skupiny. Ve Windsoru a také v hotelech Astra a Zátíší si užijete bowling se vším, co k tomu patří. Několikrát týdně hraje ve Vojenské zotavovně Bedřichov moderní kino nejnovější filmy v českém nebo v anglickém jazyce s titulky.

6. den Nebojte se vyzkoušet i běžky. Po upravených tratích, lanovkami či autobusem se snadno dostanete na hřebeny a objevíte krásu zimních Krkonoš. Túry jsou spojené s návštěvou rázovitých vrcholových bud. Jistě si něco dáte na Brádrlově, Martinově, Moravské, Erlebachově či Josefově boudě nebo na Vatře, boudě Na Pláni či znovu otevřené Labské boudě. I večerní sjezdy po upravené krkonošské magistrále jsou bezpečné. Pro úplné začátečníky Správa KRMAP udržuje cestu Bud' fit do Labského dolu. Podle časů ve vystavené tabulce si můžete ověřit, jaký byl váš výkon.

7. den Nezapomeňte koupit dárky svým blízkým. Jste na dovolené, dopřejte si lepší oběd nebo večeři v některé z vyhlášených špindlerovských restaurací.

Více se dozvíte v **Turistickém informačním centru, TIC Špindlerův Mlýn, Svatopetrská 173, PSČ 54351, telefon 499 523 656, fax 499 523 818, e-mail: infoc@sendme.cz. Sídlí v budově Městského úřadu, je otevřené denně od 8.30 do 17 hodin. V českém, německém, anglickém a ruském jazyce tu získáte informace o městě, turistice, lyžování, čerstvé zprávy Horské služby a Správy KRMAP.**

TIC je na městském úřadě v centru Špindlerova Mlýna jen 20 metrů od hlavní silnice do Svatého Petra. Dům je trochu zakrytý dvěma velkými obrazovými mapami města a okolí.

Krkonošská města a obce se spojily do Svazku i kvůli společné propagaci Krkonoš na tištěných materiálech a při prezentacích na veletrzích cestovního ruchu. V zajímavých a výrazných expozicích na veletrzích například v Praze, Brně, Lipsku, Berlíně, Mnichově, Zhořelci (Görlitz), Poznani, Jelení Hoře i jinde získáte propagační materiály z Krkonoš v široké škále záběru od Harrachova na západě až po Žacléř na východě hor. Jinou významnější aktivitou Svazku měst a obcí je podpora zimních a letních programů pro hosty Krkonoš. Tři vybrané rádi využijete při své návštěvě.

Lyžařský běžecký ráj

Propojením dříve pouze místních běžeckých tratí vznikla síť pravidelně upravovaných stop pro bruslení i klasický styl o celkové délce 540 kilometrů.

Přes celé hory vede Krkonošská lyžařská cesta označená na křižovatkách cest červeným kosočtvercem na vysoké tyči se symbolem lyžaře na běžkách a směrůvkou. V přímém směru měří 79,62 kilometrů a začíná nebo končí v Harrachově. Vede podél řeky Mumlavy k Vosecké boudě, k výrazné křižovatce U čtyř pánů, na Zlaté návrší k Vrbatově boudě, po zasněžené horské silnici na Horní Mísečky a po modré turistické sjezdovce nebo vyhlídkové cestě na svahu Medvědína do Špindlerova Mlýna. Z lyžařského areálu Svatý Petr pokračuje přes Krásnou Pláň, Klinové boudy na Rozcestí, přes Dvorskou boudu na úbočí Liščí hory, k Lesní boudě a horní stanici lyžařského vleku Zahrádky v Pec pod Sněžkou. Přes Lučiny stoupá od Kolínské boudy na Černou horu a pokračuje na Velké Pardubické boudy, Modré kameny a Krausovy boudy a odtud přes Reissovy domky do Horního Maršova. Dál vede k Rýchorské boudě, po hraničním hřebenu a Celní cestě do Horních Alberic, k Lysečinské boudě a přes Cestník na Pomezní Boudy v Malé Úpě. Z Rýchor odbočuje i do Žacléře. Sdružením finančních prostředků od Svazku, Správy KRMAP, jednotlivých obcí, lyžařských areálů a z nadací a dotačních prostředků se daří zajistit úpravy běžeckých tratí moderními sněžnými rolbami podle počasí i několikrát za týden. V turistických centrech Svazek měst a obcí zajistil instalaci velkých panoramatických map s vyznače-

ním běžeckých tras. V lyžařských areálech a hlavně v partnerských infocentrech Svazku získáte tištěný leták s mapkou a popisem jednotlivých úseků Krkonošské lyžařské cesty.

Krkonošská turistická linka

Osvědčená novinka loňského léta - upravené autobusy pro přepravu turistů a jízdních kol, bude ve vylepšené podobě pokračovat i v letošní letní sezóně od června do září. Páteří autobusová linka opět dvakrát denně v obou směrech v uvedených termínech spojí Malou Úpu přes

Pec pod Sněžkou, Horní Maršov, Svobodu nad Úpou, Janské Lázně, Černý Důl, Lánov, Vrchlabí, Benecko, Jilemnici, Vítkovice, Jablonec nad Jizerou a Rokytnici nad Jizerou, Kořenov s Harrachovem. Z každého místa na trase autobusu snadno podniknete pěší nebo cyklistické túry i do vzdálenějších oblastí. Na hlavní linku navazují spoje do Špindlerova Mlýna, Horních Míseček. Autobusy jsou upraveny pro přepravu minimálně patnácti bicyklů, za jedno kolo zaplatíte paušální poplatek 10 korun. Osobní jízdné v obvyklé sazbě je uvedené přímo v autobusu. Loni linku využilo přes osmáct tisíc lidí, 1772 si jich s sebou vzalo kolo. O polovinu častěji jezdili hosté ze západní části do východních Krkonoš, hlavně kvůli návštěvě Sněžky. Turistické autobusy budou v provozu vždy v sobotu a v neděli od června do září a v hlavní letní sezóně od 2. 7. do 28. 8. denně! Jízdní řád najdete v informačních centrech nebo na webových stránkách Svazku.

Dlouhé sjezdy

Nově připravený program nabízí tipy na další cykloturistické výlety. Skládačka vydaná k této aktivitě uvádí trasy, po kterých sjedete napří-

klad od horních stanic lanovek nebo horských stanic autobusů, které vás v létě vyvezou i s horským kolem na hřebeny Krkonoš. Vy potom sjedete popsanou trasou do údolí. Výchozími body jsou například Pomezní Boudy, vrchol Černé hory, Medvědína a Pláň nad Špindlerovým Mlýnem či vrchol hory Žalý.

PARTNEŘI SVAZKU MĚST A OBCÍ KRKONOŠE

IC Flora **Benecko**, PSČ 512 37, tel. 481 582 606, fax 481 582 016 info-flora@benecko.cz; IC **Černý Důl**, PSČ 543 44, tel. 499 429 618, infocentrum@cernydul.cz; TIC **Harrachov**, PSČ 512 46, tel. 481 529 600, fax 481 529 425, tic@harrachtour.cz; TIC Harrachtour **Harrachov**, PSČ 512 46, tel. 481 529 401, fax 481 529 064, info@harrachtour.cz; IC Veselý výlet **Horní Maršov**, PSČ 542 26, Temný Důl 46, tel. 499 874 298, fax. 499 874 221, info@veselyvylet.cz; IC **Hostinné**, PSČ 543 71, Náměstí 70, tel. 499 404 746, fax 499 404 746, infocentrum@muhostinne.cz; IC **Janské Lázně**, PSČ 542 25, tel. 499 875 007, fax 499 875 008, info@megaplus.cz; IC **Jilemnice**, PSČ 514 01, Masarykovo nám. 140, tel. 481 541 008, fax 481 541 008, info@jilemnice.cz; IC **Kořenov**, PSČ 468 48, Příchovice 46, tel. 483 399 094, fax 483 399 094, info@korenovsko.cz; IC **Lánov**, PSČ 543 41 Prostřední Lánov 39, tel. 499 432 083, infocentrum@lanov.cz; IC **Malá Úpa**, PSČ 542 27, tel. 499 891 112, fax 499 891 112, info@malaupa.cz; MIC Veselý výlet **Pec pod Sněžkou**, PSČ 542 21, tel. 499 736 130, fax 499 874 221, veselyvylet@mbox.vol.cz; IC Turista **Pec pod Sněžkou**, PSČ 542 21, tel. 499 736 280, fax 499 736 410, turista@turistapec.cz; IC Rokytnice **Rokytnice nad Jizerou**, PSČ 512 44, Horní 449, tel. 481 522 392, fax 481 522 867, roktour@rokytnice.com; TIC **Svoboda nad Úpou**, PSČ 542 24, nám. Svornosti 524, tel. 499 871 167, fax 499 871 216, info.ets@worldonline.cz; TIC **Špindlerův Mlýn**, PSČ 543 51, Svatopetrská 173, tel. 499 523 656, fax 499 523 818, infoc@sendme.cz; MIC **Trutnov**, PSČ 541 01 Trutnov, Krkonošovo nám. 72, tel. 499 818 245, fax 499 818 245, vesely@trutnov.cz; MIC **Vrchlabí**, PSČ 543 01 Vrchlabí, Krkonošská 8, tel. 499 422 136, fax 499 421 121, vrchlabi@nextra.cz; TIC **Žacléř**, PSČ 542 01 Žacléř, Rýchorské nám. 10, tel. 499 739 225, fax 499 739 210, muzeum@zacler.cz; IC **Správy KRMAP**, PSČ 543 01 Vrchlabí, Nám. Míru 223, tel. 499 421 474, krnapis@volny.cz

(IC – informační centrum, TIC – turistické informační centrum, MIC – městské informační centrum)

www.krkonoše-smo.cz, www.ergis.cz

Stará a nová Renerovka

Mezi maloupským kostelem a lyžařským areálem stojí 250 metrů od sebe dvě horské boudy se stejným jménem Renerovka. Jejich služby patří k nejlepším v oblasti. Nová moderní Renerovka, postavená pod pečlivým dohledem architekta, má hotelové parametry a velké zázemí pro aktivity hostů. Klid na čtení najdete v prosklené zimní zahradě s výstupem na terasu, u baru je biliárová herna a stranou místnost pro programy s hudbou a tancem, jinde je dětská herna. Svou atmosféru má malý klub s ohněm v krbu. K sauně pro 4 až 5 osob patří odpočívárna a vířivka pro celou rodinu. Odvážní vyběhnou do sněhu, jinak se ochladí pod překlopným vědrem. Na recepci spojenou s barem navazuje jídelna s jedinečným výhledem. Z klínu lesnatého údolí vystupuje Sněžka, nádherné panorama doplňuje maloupský kostel. Stejný pohled je z většiny jedno až třílůžkových pokojů s možnou přistýlkou. Mají moderní zázemí oddělené malou předsiní se šatnou. V nabídce je i apartmá se dvěma ložnicemi. Stará Renerovka s rustikálním charakterem a levnějším ubytováním má moderní vybavení pokojů, i tady je sauna a navíc solárium. Renerovky nabízí pobyt s polopenzí nebo plnou penzí, bufetové snídaně i večere podle menu se salátovým bufetem můžete v létě dostat na terase. Upozorňujeme na výběr značkových vín z Vinařství Kovac z Moravě.

Horská bouda Renerovka v Malé Úpě čp. 91 a čp. 93, majitelka Jaroslava Olivová, tel., fax: 499 891 108, fax: 499 891 046, tel. 499 891 200, 499 891 117, e-mail: oliva@pvtnet.cz, www.renerovka.cz, domluvíte se i německy.**

Pension Koula

Navenek tradiční, uvnitř moderní pension Koula nabízí na Velké Pláni nad prostředkem Pece pod Sněžkou dobře vybavené apartmány. Na ploše až padesáti metrů čtverečních jsou vždy dvě obytné místnosti pro celkem čtyři hosty. Všechny apartmány mají samostatnou koupelnu, satelitní TV, kuchyňku vybavenou nádobím, varičem, mikrovlnnou troubou, varnou konvicí, kávovarem a lednicí. V pensionu je několik větších i menších apartmánů s možností přistýlky a dvoulůžkové pokoje s koupelnou bez kuchyňky. Můžete si objednat pobyt se snídaní nebo s polopenzí. Velké večerní jídlo zakončené domácím moučnickem preferují hlavně zimní hosté. V jídelně nebo v baru s otevřeným ohněm v krbu dostanete občerstvení včetně piva a dalších nápojů. Sportcentrum je vzdálené jen 200 metrů, pension stojí na sjezdovce se třemi lyžařskými vleky a večerním lyžováním. Do hlavního skiareálu se dostanete na lyžích pomocí příložovacího vleku nebo skibusu, zastávka je sto metrů pod pensionem. U domu zaparkujete po celý rok, v zimě počítejte s použitím sněhových řetězů.

Pension Koula, Velká Pláň 146, Pec pod Sněžkou, PSČ 542 21, majitelé Anna a Karel Koulovi, tel., fax: 499 896 267, tel. 499 736 329, 604 184 214, e-mail: karelkoula@volny.cz, http://www.volny.cz/karelkoula/. Domluvíte se i německy.

Středisko SEVER

Již deset let působí v Horním Maršově Středisko ekologické výchovy a etiky Rýchory SEVER. Hlavním sídlem této nevládní neziskové organizace je část budovy základní školy, kde probíhají celoročně pobytové programy pro žáky základních škol, studenty středních a vysokých škol, učitele a další zájemce o ekologickou výchovu. K programu patří exkurze po Krkonoších, aktivity na rozvoj spolupráce, terénní pozorování přírody, výtvarná tvořivost, diskuze, simulační hry apod. K dispozici je společenský sál, kuchyňka, knihovna a videotéka, zajištěno je celodenní stravování. Středisko SEVER provozuje také klub volného času pro děti a mládež OKO, který najdete v budově bývalé školy na hlavní silnici (v budově sídlí také lyžařská škola Orion). Můžete zde popít čaj či kávu, přečíst knihu, zahrát si společenskou hru nebo navštívit některou z výtvarných dílen, koncert či promítání. Program je inzerován každý měsíc na plakátech. Od konce roku 2002 se středisko SEVER stalo majitelem bývalé staré fary v Horním Maršově, kde probíhá rekonstrukce a vzniká DOTEK – Dům obnovy tradic, ekologie a kultury s výtvarnými a řemeslnými dílnami, ukázkami horského hospodaření, festivaly alternativní kultury a podobných aktivit.

Středisko SEVER, Horní Maršov 89, PSČ 542 26, tel. a fax 499 874 280, tel. 499 874 326, e-mail: sever@ecn.cz, http://www.sever.ecn.cz.

Znak Horního Maršova schválilo zastupitelstvo 30. září 2003 a předseda Poslanecké sněmovny ČR jej udělil do rukou starosty 9. 6. 2004.

Pečeť se Spravedlností na kašně na maršovském náměstí.

Rodový erb i na hrobce Aichelburgů drží štítonoši ozdobení pery na přilbách.

Nový znak Horního Maršova vychází z historie obce a při pozornějším prohlédnutí vás pozve k návštěvě několika míst. Z heraldického popisu navrhovatele Stanislava Kasíka to není zřejmé hned: „V zeleném štítě turnajová přilba se zlato-stříbrnými příkrývadly, v klenotu vyrůstající zlatá postava Spravedlnosti držící v pravici vztyčený stříbrný meč se zlatým jílcem a v levici zlaté miskové váhy. Na hlavě má stříbrnou turnajovou přilbu se stříbro-zlatou točenicí a třemi červenými pštrosími pery.“ Proč ze šesti návrhů v anketě veřejnost a potom i obecní zastupitelé vybrali právě tento? Pripomíná známou pečeť užívanou v Maršově již od poloviny 19. století. Označila mnoho dobových listin a najdete ji i na kašně před maršovskou radnicí. Spravedlnost vytesaná v roce 1906 drží štít s pečeti. Na rozdíl od sochy s tváří ženy je v pečeti i na novém znaku podoba Spravedlnosti ukrytá pod turnajovou přilbicí. Jestli rytířská přilba odráží šlechtické držení panství Maršov se můžeme jen domnívat. Zato tři červená pštrosí pera ve znaku připomínají téměř stoleté působení Aichelburgů v Krkonoších. Jejich rodový erb nesou dva štítonoši s přilbicemi ozdobenými pery. Můžete si je prohlédnout v areálu maršovského hřbitova. Výjimečný komplex s renesančním kostelem z roku 1608, čtyři sta let starou lipou, barokní farou a sochou Jana Nepomuckého, starými náhrobků a také s hrobkou Aichelburgů najdete nad hlavní silnicí u parkoviště vyhlášeného hostince Na kopečku. Na čelní fasádě novorenesanční hrobky je připevněn erb Aichelburgů přidržovaný vyparáděnými štítonoši. Především za Bertholda Aichelburga a jeho otce Alfonse prošlo v první polovině 19. století panství i obec Maršov nebyvalým rozkvětem. Provázela ho podpora cestovního ruchu, vznik pily, sklárny, textilních a papírenských továren a také pestrý společenský život. Nejen zásluhy šlechty poznáte při procházce po trase Aichelburg, která vede od zmíněného hostince Na kopečku až do Pece pod Sněžkou. Na významných místech najdete čtyřjazyčné informační panely. V roce 1851 vymohl Berthold povýšení Maršova na sídlo soudního okresu a tím potvrzení správního centra východních Krkonoš. První soudní budova z roku 1855 stojí na náměstí naproti kašně, dnes je tu obchod a pension U Hlaváčů. Po náhlé Bertholdově smrti v květnu 1861 chtěli zaměstnanci panství uctít jeho památku a na skalnatém úbočí Světlé hory postavili nezvyklý památník v podobě lesního hrádku Aichelburg. Příčiněním stejnojmenné hradní společnosti byl v roce 1999 obnoven a po více než sto letech se stal opět cílem výletníků. Romantické místo můžete navštívit po celý rok, i když snadnější přístup sem je po nezasněžených cestách. Nezapomeňte si vypůjčit klíče v informačním centru Veselý výlet v Temném Dole nebo v Peci pod Sněžkou. Hradní síň s původní bustou Bertholda Aichelburga si otevřete sami.

Zelená barva štítu nového znaku je nejen barvou rozsáhlých lesů v okolí Maršova, ale v heraldické řeči také barvou horníků a dřevařů. Obě profese přispěly ve 14. až 16. století ke vzniku dříve samostatných obcí Maršov, Temný Důl, Alberice, Lysečiny a Suchý Důl, nyní sloučených pod názvem Horní Maršov. Nejstarší dochovaná písemná zmínka o „vsi Maršově s rudou železnou“ z roku 1466 připomíná první hornické období východních Krkonoš. Dřevařská kolonizace začala v polovině 16. století. Při náboru císařské a královské komory sem přišli těžít a plavit dřevo pro potřeby stříbrných dolů v Kutné Hoře „holzknechti“ i s rodinami z různých částí rakouské monarchie a v povodí řeky Úpy se usadili.

Uprostřed

Zastávky skibusů v centru Horního Maršova a v Temném Dole u Veselého výletu jsou na půli cesty mezi lyžařskými areály na Černé hoře v Janských Lázních a v Peci pod Sněžkou. Dvě pětihvězdičková střediska spolu tvoří Skiarenu Krkonoše (str. 12). V novém systému přepravy lyžařů údolím Úpy můžete celkem 14 krát za den v každém směru odjet lyžovat. Podle toho, na kterou stranu silnice se postavíte, jedete buď do Pece nebo do Janských Lázní; jízdy nepřesahují 15 minut. Dostanete se i na večerní lyžování a zpět. Skibusy svezou i běžkaře, vleký a lanovky vám usnadní nástup na hřebenovou túru, do Maršova se vrátíte po upravených tratích pohodlně na lyžích. Kratší lyžařské vleký vhodné i pro začátečníky jsou přímo v Horním Maršově (Třešňovka, U nory, Dášenka), v Lysečínách (Herta, Lysečinská bouda) a v Horních Albericích (u Celnice).

Běžecské tratě okolo Maršova

Za poslední roky se lyžování v Krkonoších velmi zlepšilo, jsou nové lanovky i lyžařské vleký, rozšířené a bezpečné sjezdovky, které upravují výkonné stroje a pokrývají nezbytný umělý sníh. Střediska propojují bezplatné linky skibusů. Ovšem podle mě se nejvíce zlepšily podmínky pro NORDIC SKIING, tedy lyžování na běžkách. Když z Horního Maršova vyrazím na trénink nebo jen na vyjížďku s přáteli či rodinou, mám před sebou stovky kilometrů pravidelně upravovaných tratí. Nejde to srovnat s dobou

před pětadvaceti lety, kdy jsme v oblasti Světlé a Černé hory jezdili v hluboké úzké stopě, hůlky se zapichovaly až půl metru, sjezdy na zmrzlém sněhu byly skoro o život. Ani romantika opuštěného zasněženého lesa nevyvážila neuspokojení ze spíše zálesáckého, než sportovního lyžování. Někdy jsme s sebou museli brát obloukovou pilu, abychom třeba v prudkém sjezdu z Reissových domků uřízli spadlý strom. Na okruhu přes Modrokamennou boudu a Krausovy boudy nás jezdila hrstka a v hlavní sezóně pěšáci stopu často rozšlapali. Dnes ve stejných místech prožíváme na lyžích ty nejkrásnější chvíle.

Z centra Horního Maršova, kde najdete mapu Krkonošské magistrály a běžeckých tratí, vyrůstají dva, na střední Evropu dost velké kopce. Na západě je Světlá hora s výškou 1244 metrů a na východě hřeben Rýchor vysoký přes 1000 metrů. I vzhledem k jejich poloze tu je po celou zimu dostatek sněhu. V oblasti Světlé a Černé hory projíždí stroj Skiareálu Černá hora s podporou Správy KRNP, Svazku měst a obcí Krkonoše a obce Horní Maršov denně různé úseky padesát kilometrů dlouhé sítě lesních cest a svážnic. Speciální rolba přední frézou snůh rozdrtí a zadním pluhem vytlačí stopu pro klasiku i pás pro bruslení. V mrazu jezdí večer, při chumelenici ráno. Trasy jsou dobře vyznačené zimními směrůvkami, Skiareál Černá hora připravil mapku, kterou dostanete v informačních centrech. Výzvou je přímý výjezd z Maršova přes Reissovy domky, Krausovy boudy do sedla Světlé hory s rovnými šesti stovkami metrů převýšení. Dál můžete pokračovat krátkým sjezdem nad Valšovy a z Pěticesti k Černé hoře. Pozvolnější výjezd na Černou horu vede z Reissových domků na Modrokamennou boudu, Krausovky, Modrý kámen, Velké Pardubické boudy a Černou paseku. Podobné nástupy jsou z Pece pod Sněžkou a Janských Lázní. Trasa přes Albeřice a Rýchory se nejčastěji jezdí ve směru z Pomeznic Bud do Horního Maršova. Protože je bez velkého stoupání a sjezdy jsou bezpečné, zvládnou ji projet i začátečníci, kteří si na jízdu na běžkách teprve zvykají. V oblasti Světlé hory rádi doporučíme k občerstvení Modrokamennou boudu, při cestě z Pomeznic bud na Rýchory hostinec U kostela v Malé Úpě a Lysečinskou boudu. Poslední roky k nám jezdí i nároční běžkaři, kteří mohou srovnávat podmínky s jinými místy v Evropě a v loňské zimě si především tratě na Černé a Světlé hoře vysloužily jejich uznání. Doufáme, že právě kvůli upraveným stopám „hned za domem“ letos přijedou opět. Určitě se tam spolu potkáme.

Na Světlou horu i na kole

Stejně tratě jsou v létě vhodné pro vyjížďky na horském kole. Jako na jiných místech Krkonoš mají cesty po Světlé hoře, úbočí Rýchor až k Žacléři a v oblasti Dlouhého hřebenu řadu stoupání i náročnějších sjezdů a uspokojí více zdatnější jezdce než rodiny s malými dětmi. Upozornění pro jarní nedočkavce, loni ještě 1. května byly úseky okolo vrcholu Světlé hory plné sněhu. Hlavní cyklistická sezóna ve vyšších polohách Krkonoš začíná až po 15. květnu. Před tím jezdíme třeba v oblasti Albeřic, Sklenářovic, Babí i s průjezdem přes přechody do Polska.

Na Maxovku

Hlavně dříve narození v Maršově neřikají půjdeme na Rýchory, ale půjdeme na Maxovku. Na malém skalním výchozu ve výšce 1001 metrů nad mořem stála od roku 1892 Maxhütte neboli Maxova chata – Maxovka. Dnes je místo v mapách označeno jako Kutná. Dřevěný domek, do kterého se vešlo až 40 sedících hostů, vznikl pro expozici důlní techniky na Jubilejní průmyslové výstavě v Praze v roce 1891. Jak zjistil kolega Tichý, po ukončení výstavy pavilónek pro ukázkou těžního stroje továrník Max Hirsch věnoval Rakouskému krkonošskému spolku. Byl totiž předsedou jeho pobočky ve Slaném. Navíc zaplatil i převoz a sestavení boudy na Rýchorách, proto nesla jeho křestní jméno. Plošinu s podsklepením před tím připravila maršovská sekce spolku. Kuchyně prý bývala ve sklepě pod boudou, odkud dopravu jídel a pití zajišťoval malý výtah na kliku. Útulek se statutem studentské noclehárny, později až se dvaceti lůžky, provozoval místní občan Johann Tippelt a domek postupně obrůstal přístavky. Typická stavba bývala na horizontu tehdy odlesněných Rýchor vidět z mnoha míst, snad proto se její jméno udrželo tak dlouho. Význam Maxovky poklesl s otevřením nedaleké Rýchorské boudy v roce 1926. Po druhé světové válce zpusťla, až byla po deseti letech zbořena. Na prázdné plošině udělala Správa KRNP vyhlídkové místo, protože nádherný pohled na východní Krkonoše tu zůstal dodnes. V zimě sem vyjdete na běžkách nebo se sáňkami. Po upravené trase je sjezd do Maršova zážitkem. V létě výlet spojte s okruhem přes Suchý Důl, málo známou osadu mezi Albeřicemi a Rýchorami, která se po zalesnění mnoha hektarů luk a polí celá ocitla v lese.

www.hornimaršov.cz

Pavilónek z pražské průmyslové výstavy se ocitl na hřebeni Rýchor, 1900

Rýchorská bouda a Maxovka, 1930

Oblíbený hostinec Modrokamenná bouda mezi Horním Maršovem a Janskými Lázněmi, 1914

Lysečinská bouda před dokončením, 1926

V místě dnešního náměstí býval hluboký příkop, vzadu poznáte evangelický kostel a hotel Terra, 1883

První, tehdy dřevěná kolonáda ustoupila výstavbě náměstí, 1884

Přirozený střed lázeňského města poblíž vývěru obou největších léčivých pramenů, Janova a Černého, má bohatou historii. Ještě v 15. století zde stával jednoduchý hamr na zpracování rudy. Na jeho spáleništi vyrostl mlýn a po něm v roce 1888 dnes již neexistující výstavní budova lázeňské restaurace. Říkalo se jí „nová kolonáda“, na rozdíl od staré, značně sešlé dřevěné stavby v jejím sousedství zachycené na přiložené dobové fotografii. Teprve před sto lety našli janskolázeňští odvahu radikálně změnit podobu náměstí. Omezený prostor uprostřed Janských Lázní výrazně rozšířili svedením Janského potoka do podzemního tunelu a zasypáním jeho hlubokého údolí podle smělého projektu Otto Fiedlera z Hostinného. Zároveň zbořili starou kolonádu a na uvolněném prostranství vyrostla v roce 1904 dominanta města, současná kolonáda. Prosklená ocelová konstrukce na hlubokých pilotech s výraznými secesními ozdobnými prvky je od vídeňského architekta Branga, jeho projekt realizoval stavitel Blažek z Trutnova. Stavba stála tehdy účtyhodných čtvrt milionu korun. Vzniklo tak neopakovatelné architektonicky ucelené centrum, obklopené z jedné strany členitým Lázeňským domem a z druhé kolonádou. Od východu je uzavíral výstavní Janský dvůr. Z původního Pruského dvora ho přestavěl v letech 1927 – 29 stavitel Josef Capolago podle plánů arch. A. Payera z Prahy. Vedle stojí tradiční dřevěná budova čítárny, pozdější sokolovna. Již zmíněná honosná lázeňská restaurace s historizující štukovou výzdobou, po které mnozí pamětníci dodnes teskní, se po druhé světové válce

změnila na kino. V osmdesátých letech minulého století musela ustoupit výstavbě současného ředitelství lázní a městského úřadu s novým kinosálem. Po dalších letech se historie větší proměny náměstí znovu opakuje. Neúčelnou snahu vytvořit jakýsi ostrůvek přírody uprostřed nekočného přírodního areálu v okolí města, nahradil záměr vrátit místu jeho původní poslání lázeňské promenády a místa pro setkávání lidí. Projekt zpracoval architekt Jan Čížek z Hradce Králové. Na dobových pohlednicích můžeme krátce po vzniku náměstí spatřit desítky restauračních stolků a záplavu židlí i laviček na všech využitelných místech. I dnes je celá plocha přístupná, spoustu laviček uvítají méně pohybliví lázeňští pacienti. Až povyroste vysazené stromy, bude tu příjemné posezení v zeleni. Po nedávno zrekonstruovaném prameni pitné vody ze Starostova pramene se sem vrátila meteorologická budka a místo oživil i provozně méně nákladná fontánka. Nový přístřešek uvítají hostující kapely při promenádních koncertech, které zavedl v Janských Lázních hudbymilovný hrabě Berthold Aichelburg už v lázeňské sezóně 1855. Původně muzikanti hrávali v otevřeném výklenku kolonády nebo v kruhovém kovovém altánu, později už jen na nezakryté plošině. V zimě nabízejí Janské Lázně především sportovní vyžití, ale až vykoukne první jarní sluníčko, přijďte se na nově upravené náměstí zaposlouchat do tónů paní Hudby, či jen tak poklábosít s přáteli.

Ještě před dokončením poslaný pohled na „budoucí“ kolonádu, 9. VIII. 1904

Náměstí uměle vytvořené před sto lety je místem pro setkávání lidí, 1913

Pension a samoobsluha U Hlaváčů

Dominantou náměstí v Horním Maršově je historický dům, který nechal postavit v roce 1855 hrabě Berthold Aichelburg. Dnes je tu pension U Hlaváčů s kvalitním ubytováním se snídaní ve dvoulůžkových pokojích s koupelnou a možností přistýlky. Ve společenské místnosti je malý bar a televize. K objektu patří krytý bazén s celoročním provozem. Parkování je zajištěno v uzavřeném dvoře u pensionu. V přízemí domu je samoobsluha se širokým sortimentem potravin a nápojů. Můžete tu nakoupit i drogistické zboží, ovoce a zeleninu. Součástí je specializovaná prodejna Cash and Carry Pilsner Urquell s celým sortimentem pilsněského pivovaru včetně Radegastu a Kozla. Pivo v sudech, lahvích a plechovkách odtud rozváží do celých východních Krkonoš. Obchod je otevřen sedm dní v týdnu v době od 6.30 do 12 a od 13 do 18 hodin, v sobotu od 6.30 do 13 a v neděli od 8 do 12 hodin. Celé léto je u obchodu v zahrádce otevřeno posezení pod slunečníky. Kromě zmrzliny a zákusků si můžete dát kávu a vybrat si z rozšířeného sortimentu nealkoholických nápojů. Zahrádka se zmrzlinou je otevřena i o víkendech po celý den.

Pension a samoobsluha U Hlaváčů, Horní Maršov, PSČ 542 26, majitelé Miluška a Milan Hlaváčovi, tel. 499 874 112, e-mail: milan.hlavac@iol.cz, domluvíte se i německy.

SERVIS PRO BOUDAŘE

S&K KONTAKT Tel.: 466 260 299

ZAŘÍZENÍ PRO VÁŠ OBCHOD

- > řešení interiéru vaší provozovny, komplexní vybavení
- > restaurační pokladny, pokladny a pokladní systémy
- > digitální váhy
- > chladicí a mrazicí technika
- > nářezové a masopracující stroje
- > nerezová zařízení, senzorové baterie
- > gastronomické zařízení

Husova 466, Pardubice
tel./fax 466 260 297
www.skkontakt.cz
pardubuce@skkontakt.cz

provozní doba
po – pá 8.00-16.00

**Kupon
na slevu**

5%

PRÁDELNA MLADÉ BUKY

Prádelna v Mladých Bukách je největší prádelnou na Trutnovsku a pere i pro nejvýše položené boudy v celých Krkonoších. V prádelně vyperou veškeré prádlo v plné sezóně do 14 dnů za normální cenu, do 7 dnů s mírnou přírážkou. Přímou v prádelně se dohodnete na konkrétním termínu vyprání, ceně, míře naškrobení, navonění a popřípadě vybělení ložního prádla. Prádelna vám zajistí i dopravu prádla.

Prádelna, Mladé Buky, PSČ 542 23, majitel Petr Lukáček, tel. 499 871 120, otevřeno je od pondělí do pátku v době od 6 do 14, v plné sezóně až do 16 hodin.

RADIOKING

Radiokomunikace - inženýring

S.r.o.

T-Mobile

Kompletní služby v oblasti mobilních telefonů
sítě T-Mobile pro nenáročné uživatele i profesionály.
Výstavba sítě GSM T-Mobile.

**T-Mobile
Profi Partner**

Černohorská 84, 542 25 JANSKÉ LÁZNĚ
Mobil: 603 473 914, Telefon: 499 875 160, Fax: 499 875 249
E-mail: prodejna@radioking.cz www.radioking.cz

Pospíšilova 378, 500 03 HRADEC KRÁLOVÉ
Mobil: 603 441 755, Telefon: 495 513 760, Fax: 495 513 767
E-mail: prodejkh@radioking.cz www.radioking.cz

*Vycházkové trasy vám zpříjemní pobyt v horách,
Celní cesta v Horních Albeřích*

Posláním národních parků na celém světě je vedle ochrany přírody také vzdělávání návštěvníků. K tomu v Krkonoších slouží Správou Krkonošského národního parku (KRNAP) provozovaná muzea ve Vrchlabí, v Jilemnici, v Harrachově, v Pasekách nad Jizerou a v Peci pod Sněžkou, menší expozice je například na středisku Terénní služby ve Špindlerově Mlýně, malinká třeba ve vodárně Trkač v Obřím dole. Výstavní síně najdete na dvou místech ve Vrchlabí a jednu v Jilemnici. Do výchovného programu patří také úžasná knihovna při Krkonošském muzeu, archivy a vlastní časopis Krkonoše. Ale my vás nyní pozveme za poznáním a zábavou ven do přírody. Naučné stezky a vycházkové trasy mají v Krkonoších dlouhou tradici. První vedly po Rýchorách, Obřím a Labským dolem již před třiceti lety. Bez živého nebo tištěného průvodce procházíte po vyznačené trase a na zajímavých místech se z informačních panelů dozvíte rozsahem sice omezené, ale konkrétní informace o právě spatřeném objektu. Přírodovědná témata v posledních letech doplňují texty o historii navštívených míst. Informace bývají i v dalších jazycích, především v němčině, angličtině a stále častěji i v polštině.

Ve východních Krkonoších se daří projektu vytvoření sítě vycházkových tras, který si Správa KRNAP s partnery před krátkým časem vytýčila. Mnoho zajímavých cílů najdete i ve dříve opomíjených nižších polohách a v okolí horských měst a obcí. Páteří vycházkou je trasa Aichelburg, která prochází údolím řeky Úpy z Horního Maršova přes Temný důl, úbočím Světlé hory, přes Valšovky do Velké Úpy. Připravuje se její prodloužení na jedné straně do Dolního Maršova a na druhé straně po Staré cestě do Pece pod Sněžkou. Tady navazuje již užívaná trasa Vlčí jáma a Zelený důl, všechny tři propojí dokončovaný okruh Okolo Pece. Z náměstí v Peci pod Sněžkou od léta povede přes Šraml, Portášky a severní svah Pěnkavčího vrchu s nádherným pohledem do Lviho dolu a na Šimovy chalupy vycházková trasa do Spáleného Mlýna a dál ke kostelu. Tam se spojí s dokončeným okruhem Malá Úpa. Právě realizovaná Via Piette vás zavede nejen do okolí Svobody nad Úpou a Dolního Maršova, ale přes Modrokamennou boudu nebo z druhé strany kolem Duncanu do Janských Lázní. Krátce odbočuje do romantického Těsného (Klausového) dolu. Na druhou stranu lázeňského města vede z náměstí vycházka Střední hřeben zakončená u dolní stanice lanovky na Černou horu. Od horní stanice je vybavená trasa přes Václavák a Kolínskou boudu do Pece pod Sněžkou. Ve fázi projektu je i propo-

jení Via Piette s trasou pracovně nazvanou Zlatá cesta. Pak se celá síť posune přes zajímavá místa v Sejfech, Sklenářovicích a v Bystrici do Horního Starého Města, tedy až na okraj Trutnova. Od starých zlatých dolů u Sklenářovic je to jen kousek na Rýchory a dál přes trasu Celní cesta do Alberic s možným propojením ke kostelu v Malé Úpě. Nebojte se násilného vedení turistů určeným směrem. Hosté využívají většinou jen krátké úseky vycházkových tras a někdy se zastaví u jediné informační tabule, kde si přečtou několik řádků třeba o pohnuté historii Hospody Na Peci. Nad Rotterovými boudami si sednou na lavičku s hezkou vyhlídkou na Svorovou horu a Sněžku a nemusí vědět, že byla zhotovena při projektu vycházkové trasy Malá Úpa. Na křižovatce za Sokolskou boudou na Černé hoře je směrovka upozorní na Švédské valy, o kterých by jinak neměli tušení. Jinde byla součástí projektu oprava drobné památky nebo mnoho let neprůchodné či rozbité cesty či pěšiny. Záchrana památek, financovaná většinou z jiných zdrojů, často navazuje na hostům doporučené vycházky. Příkladem je sloupová kaplička na Chaloupkách nebo Boží muka s kalichem v závěru Celní cesty. Součástí této trasy je obnovená historická alej listnatých stromů nebo odklizená letitá skládka hnoje u hraničního přechodu z Horních Alberic do polského Niedamirów. Tím realizace projektů vycházkových tras přispívá k obnově krajinných prvků. Hezké prostředí zase potěší návštěvníky, kteří si odnesou nové poznatky o přírodě, stavbách, událostech a li-dech v Krkonošském národním parku.

UYCHÁZKA MALOU ÚPOU

Horskou obec pod Sněžkou tvoří rozsáhlé lesy a luční enklávy poseté roztroušenými chalupami. Jediná dvě centra, historické u malebného kostelíka a mladší na Pomezních Boudách spojuje řada cest a chodníků, nyní zahrnutých do vycházky Malá Úpa s jednadvaceti zastaveními a několika místy s lavičkami. Hlavní trasu určují směrovky ve tvaru ruky. Kvalitní smaltované informační panely vypráví ve čtyřech jazycích o osídlování, lidové architektuře, místních jménech, důležité návštěvě budoucího císaře Josefa II. v roce 1779, opakované stavbě kostela, přepadení celnice nacisty v roce 1938 a také o nenápadné mýtině uprostřed lesa, kam rády chodí děti dovádět na břeh Rennerova potoka.

U skokanského můstku

Dodnes patrná rozjezdová dráha i doskočiště připomínají lyžařský skokanský můstek, který tu stál ještě před padesáti lety. V roce 1954 na můstku trénovalo ČS reprezentační družstvo sdruženářů s mistry Remsou, Bulínem, Lukešem, Lehnemayerem a dalšími pod vedením trenéra Miloslava Bělonožníka. Můstek byl postaven hlavním svazem německých spolků pro zimní sporty (HDW) v roce 1932 a jmenoval se podle majitele maršovského a vrchlabského panství Jaromíra Czernin-Morzina Jaromirschanze, tedy Jaromírův můstek. Snad se sportovci chtěli hraběti odvděčit za umožnění stavby na jeho lesním pozemku. Tehdy nejlepší krkonošský skokan na lyžích Franz Vende ze Svobody nad Úpou tu skočil 60 metrů. Skoky na lyžích vymysleli stejně jako samotné lyžování Norové. První závody ve skocích se konaly v roce 1883 v Norsku, v Krkonoších pak 21. února 1897 ve Štěpanicích. Zpočátku se skákalo jen na upravených sněhových můstcích, ale brzy si nejstarší adrenalinový sport na lyžích vyžádal stavbu trvalých skokanských můstků. V Krkonoších bylo ještě před čtyřiceti lety několik desítek můstků, dnes je osm posledních v Harrachově. Ovšem na tom největším profesionální skokani létají přes 200 metrů.

VIA PIETTE JDE PO STOPÁCH OTCE KRKONOŠ

Nyní z poloviny hotová a v červnu 2005 dokončená vycházková trasa v okolí Svobody nad Úpou a Janských Lázní vás zavede ke kulturním památkám i do divočiny okolo Černohorského potoka. Překvapivě pestrý je úsek od Piettova pomníku v Dolním Maršově k Modrokamenné boudě. Již po několika zastávkách porozumíte tvůrcům, proč se trasa jmenuje Via Piette. Osvícený kapitalista po sobě zanechal tolik práce, že i čtyřicet let totality ji nemohlo zahltit. Z málo známých věcí cestou poznáte pomník „německého K. H. Máchy“ romantického básníka Theodora Körnera, jedno z největších seskupení mravenišť u nás, „sbírku“ deseti hlavních hornin tvořících Krkonoše, velký vápencový lom, zbytky zlatonosného dolu a jiné. Za sucha trasu projedete i na horském kole.

Via Piette nese jméno mecenáše turistiky a zimních sportů

Prosper Piette de Rivage

Maria Eduard Prosper Piette de Rivage (1846 – 1928), syn zakladatele svobodské papírny Prospera staršího z Vieil – Salmu v Lucembursku, vzdělanec a humanista, ale také úspěšný vědecký pracovník a podnikatel, pokračovatel rodových tradic výrobců papíru, si označení „Otec Krkonoš“ opravdu zasloužil. Patřil k významným osobnostem své doby a stopy jeho činnosti nalézáme dodnes na mnoha místech regionu. Jako spoluzakladatel a dlouholetý pokladník Krkonošského spolku, který nezištně a všestranně podporoval, má velký podíl na propagaci a rozvoji turistického ruchu v Krkonoších. Bez jeho pomoci by nevycházel spolkový časopis „Krkonoše slovem i obrazem“, ani řada turistických map. Výrazně přispěl k rozšíření sbírek nového Krkonošského muzea ve Vrchlabí i k činnosti mnoha dalších občanských a zájmových organizací, jichž byl členem. V srpnu 1891 po něm byla pojmenována část České cesty od Kotle ke státní hranici s pamětní deskou u pramene Labe. Pro své sociální citění a péči o zaměstnance i jejich děti byl nazýván též krkonošským Owenem. Čestný občan Svobody nad Úpou i Maršova I., c. k. komerční rada, byl v roce 1898 povýšen císařem Františkem Josefem I. do šlechtického stavu.

Antonín Tichý

tického stavu. Bronzová pamětní deska věnovaná Krkonošským spolkem je dílem významného trutnovského umělce Emila Schwantnera.

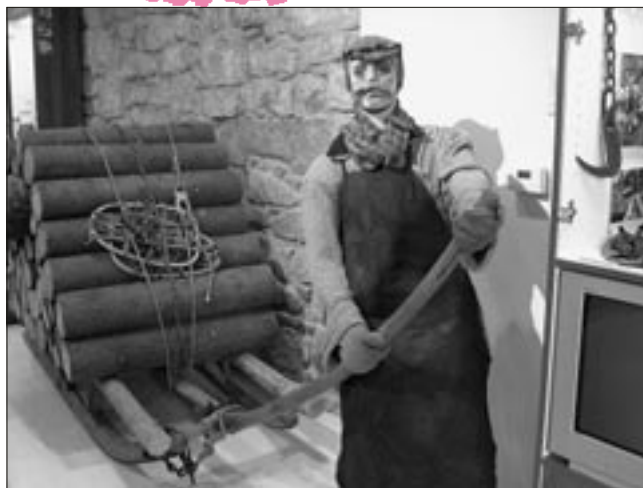
Uvedené vycházkové trasy vytvořila Správa KRNP ve spolupráci s městy a obcemi po jejichž území prochází. Sama zajistila hlavní díl financování a realizaci. Na projektech se podílelo občanské sdružení Hradní společnost Aichelburg a na provedení pracovní tým Veseleho výletu.

ŠINDELKA V HARRACHOVĚ

Domek ze žulových kvádrů nechal v první polovině 19. století postavit hrabě Harrach jako výrobu tehdy jediné krkonošské střešní krytiny – dřevěných šindelů. V Šindelce hned vedle autobusového nádraží v Harrachově otevřela 14. prosince 2004 Správa KRNP hezkou expozici lesnictví, dřevařství a myslivosti. Autorům Petru Kadleckovi a Michalu Šírovi se podařilo kombinací různých druhů exponátů a moderních výstavních prostředků připravit živé muzeum, kde hodina uteče jako nic. Ke každému tématu si můžete prohlédnout fotografie, krátký film a hlavně zajímavé předměty z rozpětí posledních dvou set let.

Poznáte výrobu a pokládání šindelů, někdejší i současnou těžbu a přibližování dřeva, pěstování nového lesa od sklizení šišek, luštění semínek, péči o semenáčky, až po výsadbu stromků a jejich ochranu před škůdci. Zajímavé jsou různé staré i současné nástroje dřevařů a lesníků, hezká je třeba ukázka různých seker. Celé podkrovní je věnované myslivosti s ukázkou trofejí, loveckých zbraní, vábníček, starých i současných loveckých průkazů, mysliveckých tradic a pomůcek k výcviku psů. Dozvíte se, co jsou jelení grandle, jak se určuje stáří ulovené zvěře. V malém krmelci poznáte, čím se krkonošská zvěř v zimě přikrmuje. Nejoblíbenějším exponátem asi bude kameninový model přehrady - klausy na plavení dřeva. Do žlabu pod klausou si narovnáte dříví, až nateče voda, přehradu otevřete a špalky se „splaví do údolí“. To celé na ploše čtverečního metru. Expozici vás provede lesník ve výslužbě inženýr Karel Rajt, hovoří stejně dobře německy jako česky. Otevřeno je v sezóně denně od 9 do 17.30 hodin.

www.krnapp.cz

V expozici Šindelka sváží dřevař rovnaninu na saních s vojem, typických pro západní Krkonoše

STAVEBNÍ & INŽENÝRSKÁ FIRMA KLIMEŠ

HORNÍ MARŠOV 65, 542 26, TEL. 499 874 296, 603 218 346
www.klimes.marsov.cz e-mail: klimes.marsov@tiscali.cz

Navrhujeme a provádíme dřevěné stavby klasicky bez použití kovových spojovacích prvků

Informace na www.klimes.marsov.cz

VESELY VÝLET®

ochranná známka

Sezónní noviny Veselý výlet, Temný Důl čp. 46, 542 26 Horní Maršov, tel. 499 874 298, fax 499 874 221, e-mail: veselyvylet@mbox.vol.cz, www.veselyvylet.cz, vydavatel/redaktor: Miloslav a Pavel Klimešovi, jazyková úprava: Věra Pokorná, Jarmila Klimešová, grafická úprava: Květa Krhánková, ilustrace: Květa Krhánková, Zdeněk Petíra, Stanislav Špelda, fotografie: Hans Bönsch, Jiří Daněk, Milan Dyntar, Bohdan Holomíček, Miloslav Klimeš, Pavel Klimeš, Pavel Štecha a archiv vydavatelů, sazba: Tisk OFSET a. s. Úpice, tel. 499 881 171, tisk: Progrestart Hradec Králové tel. 495 406 061, překlad do němčiny: Hans-J. Warsaw, překlad do polštiny: Andrzej Magala, uzávěrka: 6. 12. 2004, náklad: 70.000 kusů, z toho 33.000 kusů v české, 30.000 v německé a 7.000 v polské verzi. Máte-li zájem o zaslání vydání Veselého výletu (příště 25/ zima 2006) poštou, pošlete spolu s adresou 40 Kč, jste-li z České republiky, nebo 190 Kč, jste-li v cizině, nebo si noviny objednejte osobně v informačním centru Veselý výlet v Temném Dole nebo v Peci pod Sněžkou.

Veškerá autorská práva vyhrazena!

POZOR! Na jaře, v době vzniku letního Veselého výletu, budeme na horolezecké výpravě v Tibetu, proto je toto vydání celoroční.

Další 25. číslo – zima 2006 vyjde v prosinci 2005.

Pruská a Česká bouda s kapličkou na talířku asi z roku 1887 nalezeném při bourání v září 2004

Původní tvar boudy z roku 1868 byl nejvíce patrný 7. října. Vybouraný materiál naplnil přes 350 přepravních vaků

Hlavní část České boudy snesl do Lviho dolu vrtulník 20. října. Odlétla i nádrž na 3200 litrů vody čerpané sem v letech 1912 až 1956 z Obřího dolu pomocí Peltonova kola

Poslední vteřiny České boudy 22. 10. 2004 připomněly otázku, co vznikne na jejím místě. Veselý výlet podporuje stavbu nové České poštovny podle návrhu arch. M. Rajniše a P. Hoffmana. Kromě vlastností, tvaru a dispozice domečku se nám líbí vyhlídka ze střechy a dřevěný plášť podobný tomu na kapli sv. Vavřince. Při pěkném počasí se dokáže otevřít a pozvat turisty dovnitř. Fotografie doplňují text na straně 12 a 13

Telefonování: od 22. IX. 2002 jsou změněna všechna telefonní čísla v České republice. Nyní tel. čísla pevných linek východních a středních Krkonoš začínají trojčíslím 499 (ze zahraničí 00420 499). Informace o telefonních číslech 1180.

Panoramatická kamera: denně na ČT2 7.55-8.30 panoramatické záběry v přímém přenosu z Harrachova, Lysé Hory, Medvědína, Svatého Petra ve Šp. Mlýně, Černého Dolu, Pece pod Sněžkou, Černé hory a z Malé Úpy.

Horská služba: celoročně je stálá pohotovost ve Špindlerově Mlýně tel. 499 433 239 (602 448 338). V zimě v Peci pod Sněžkou 499 896 233 je služebna v provozu denně od 7.00 do 22.00 (po této době 602 448 444). Další zimní služebny jsou v Janských Lázních 499 895 151 (606 157 936), v Malé Úpě na Pomezích Boudách 499 891 233 (606 157 935), Strážné 499 434 177 (606 157 934), Harrachov 481 529 449, 602 448 334, Rokytnice nad Jizerou 481 523 781.

INFORMAČNÍ CENTRUM VESELÝ VÝLET GALERIE - SMĚNÁRNA

v Temném Dole v Horním Maršově, tel., fax: 499 874 298
v Peci pod Sněžkou, tel.: 499 736 130, fax: 499 736 131, 499 874 221
e-mail: veselyvylet@mbox.vol.cz
www.veselyvylet.cz
denně 8.30 - 18.00

Zdravotnictví: rychlá záchranná služba Trutnov a Vrchlabí tel. 155, záchranná služba 499 735 921, pro východní Krkonoše je pohotovostní služba v Trutnově 499 840 100, Nemocnice Trutnov 499 866 111, Pec pod Sněžkou zubní lékař 603 413 113, Horní Maršov 499 874 144, zubní lékař 499 874 166, dětské oddělení 499 874 143, Janské Lázně 499 875 116, Svoboda nad Úpou 499 871 140, dětské oddělení 499 871 287, Špindlerův Mlýn 499 433 344, chirurgie 499 523 864, lékárna je v Horním Maršově otevřena po-pá 8.00-12.30, 14.00-17.00, 499 874 121, ve Svobodě nad Úpou 499 871 264, ve Špindlerově Mlýně 499 433 335, pohotovostní služba Vrchlabí (i pro Šp. Mlýn) 499 421 155.

Policie: stálá pohotovost Trutnov a Vrchlabí tel. 158, dopravní nehody 499 804 251, služba Pec pod Sněžkou 499 736 233, Svoboda nad Úpou 499 871 333, Špindlerův Mlýn 499 433 354, policie Horní Maršov 499 874 133, městská policie Janské Lázně 603 345 538, městská Špindlerův Mlýn 499 523 115, 606 484 805.

Hasiči: stálá služba Trutnov 150, 499 848 411.

Parkoviště: Střežené parkoviště Velká Úpa 499 896 156, Pec u kapličky 499 796 179 a Zelený Potok 728 153 268, Malá Úpa ve Spáleném Mlýně 499 891 128, na Pomezích Boudách 499 891 145, Janské Lázně u lanovky 499 875 124, Špindlerův Mlýn 499 523 229, 499 523 119

Městské a obecní úřady: Horní Maršov 499 874 156, Janské Lázně 499 875 101, Pec pod Sněžkou 499 896 215, Malá Úpa 499 891 157, Svoboda nad Úpou 499 871 105, Žacléř 499 878 510, Špindlerův Mlýn 499 433 226, úřední hodiny jsou vždy v pondělí a ve středu 8.00-12.00, 12.30-17.00.

Meteorologická stanice v Peci pod Sněžkou 499 736 303.

Správa Krkonošského národního parku: středisko Pec pod Sněžkou 499 896 213, v létě denně 8.00-12.00, 12.30-18.00, v zimě denně 8.00 - 12.00, 12.30 - 16.30, Harrachov 481 529 188 po-ne 7.00-12.00, 13.00-16.30, Špindlerův Mlýn 499 433 228 denně v zimě 8.00-16.45, v létě 8.00-18.00, Horní Rokytnice nad Jizerou 481 523 694 v zimě po-pá 9.00-12.00, 13.00-16.00, so 9.00-12.00, v létě po-so 9.00-12.00, 13.00-16.30, Krkonošské muzeum Vrchlabí denně mimo pondělí 8.00-16.00 499 456 111. Muzeum v Obřím dole v Peci pod Sněžkou 499 736 311, po-ne 9.00-12.00, 13.00-16.00, informace a směnárna Temný Důl v Horním Maršově 499 874 264, po-čt 8.00-16.30, pá 8.30-18.00, so + ne 9.00-16.30, v plné sezóně i déle, Rýchor-ská bouda 499 895 107.

Lesní hospodářství Vrchlabí ústředí 499 456 111, lesní správy: Horní Maršov 499 874 161, Pec pod Sněžkou 499 896 214, Svoboda nad Úpou 499 871 159, Špindlerův Mlýn 499 433 282.

Bohoslužby: Horní Maršov sobota 16.30, Svoboda nad Úpou neděle 11.00, Janské Lázně neděle 9.30, Velká Úpa sobota 15.30, Žacléř neděle 9.30, Špindlerův Mlýn neděle 10.00. Církev Československá husitská - Trutnov - Úpic-ká 18, neděle 10.15., Janské Lázně - Betlém 1. neděle v měsíci 13.30, Shromáždění sborů svědků Jehovových v sále království v Trutnově, Bojiště 103. Týdenní shromáždění: Každé úterý (18.45) a čtvrtek (19.00). Veřejné přednášky každou neděli od 9.30 do 11.30 a od 16.30 do 18.30.

Autoopravna a pneuservis: Svoboda nad Úpou - Hlávka 499 871 153, denně 7.00-12.00, 13.00-17.00, Mladé Buky - Štágl 499 773 263, pneuservis - 499 773 263, Autoklub Bohemia Assistance nonstop 0/124, Žlutý anděl 1230.

Benzinové pumpy jsou ve Svobodě nad Úpou otevřeny denně od 6.00 do 20.00 hodin (Benzina, 499 871 128) a 6.00 - 21.00 (Lucraco Oil, 499 871 188), v Peci pod Sněžkou 6.00 - 22.00 (499 522 120), ve Špindlerově Mlýně denně 7.00-17.00 (neděle od 8.00, 499 433 295). Čerpadla s nepřetržitým provozem jsou v Trutnově a ve Vrchlabí.

Hraniční přechody: Malá Úpa 499 891 133 - i pro vozidla (pouze osobní vozy) nepřetržitý provoz, stejně jako přechody u Královci u Žacléře a v Harrachově. Turistické hraniční přechody jsou u Luční boudy, u Slezského domu, v Sovím sedle, u Vosecké boudy, v Bobru - Niedamirów, z Horních Albeřic - Niedamirów, otevřeny v zimě 9.00-16.00, v létě 8.00-20.00.

Autobusy: předprodej místenek (pouze z výchozí stanice) a informace Osnado v Peci pod Sněžkou 499 736 380, denně 8.00-12.00, 12.30-15.00 hodin, ve Špindlerově Mlýně 499 433 283, pondělí - pátek 8.00-16.00, v sezóně i v sobotu, popř. v neděli 8.00-13.00, Trutnov 499 811 286.

Lanové dráhy: Na Sněžku (Pec p. Sn., 499 895 137) denně v každou celou hodinu 8-18 hodin, v úseku Růžová hora - vrchol Sněžky podle počasí. Portášky (Velká Úpa, tel. 499 736 347 denně 8.30 - 17.00, od 15. 2. do 17.30. Černá hora (Janské Lázně, 499 875 152) denně v 7.30 a potom každou celou hodinu 8-18 hodin, Na Pláň (Šp. Mlýn - Sv. Petr, 499 497 215) a Medvědin (Šp. Mlýn, 499 433 384) denně 8.30 - 16.00 a v 18.00, Žalý (Vrchlabí, 499 423 582), Lysá hora (Rokytnice, jen v zimě, 481 523 833), Čertova hora (Harrachov, 481 528 151).

PARTNEŘI VESELÉHO VÝLETU

Horní
Maršov

Pec
pod Sněžkou

Špindlerův
Mlýn

Svazek
měst a obcí

Lyžařský
areál

Správa
KRNAP

Hradní společnost
Aichelburg